

صنعت جنسیت؛ تجاری سازی رنج و محرومیت زنان افغانستان

دوران جدید را به یک معنا می توان دوران وراجی و پرگویی در باره زنان دانست. از زن زیاد سخن گفته شد. بخشی از این زیاده گویی ها بر می گردد به منابع مالی که دولت، جامعه‌ی مدنی و «حیوانات انجویی» نان خود را از آن تامین می کرد، بخشی هم بر می گردد به سرکوب های خشونت باری که در دوران جهاد و طالبان بر زنان تحمیل شد. قدرت های جهانی دلیل اخلاقی سکسی تر از دفاع از حقوق زنان نداشت تا حضور خود در افغانستان را برای مردم خود توجیه کنند. نشان دادن تصویر زن افغانی در رسانه ها پیام اخلاقی بود که پیام ضد اخلاقی جنگ را خنثا می کرد. به همان میزانی که زن افغانی در دوران جهاد و طالبان سرکوب...

صفحه ۴

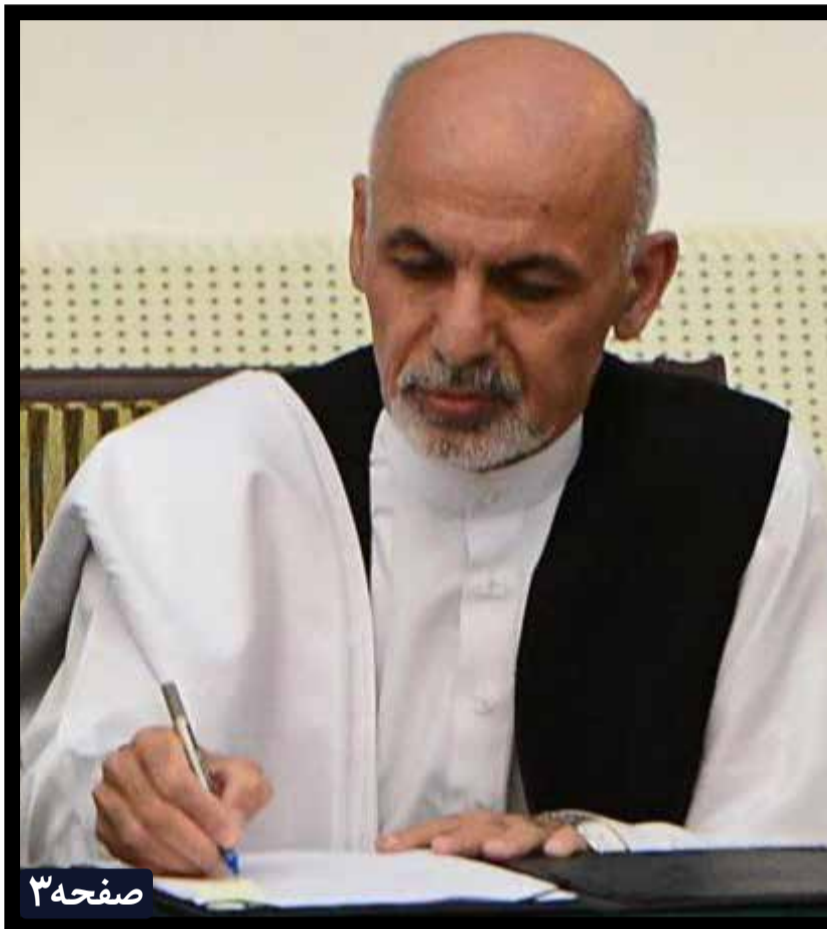

خط دیورند شامل اجندای صلح با پاکستان

محمد اشرف غنی، رئیس جمهور، پاکستان و ستیزه جویان خارجی را عوامل خارجی جنگ جاری در افغانستان خوانده و از طالبان خواست که حساب خود را با آنها مشخص کنند. آقای غنی این موضوع را دیروز، یک شنبه (۱۶ حوت) در مراسم افتتاحیه سال ششم شورای ملی عنوان کرد و گفت که «جنگ اعلام نشده ای بین پاکستان و افغانستان» جریان دارد. آقای غنی گفت که برنامه صلح حکومت ملی دو بعد دارد: «یکی آشتی با گروه طالبان و حزب اسلامی گلبدین حکمتیار و دیگری صلح با پاکستان» که به گفته او، هر کدام نیاز به اقدامات مشخصی دارد. او افزود که نکته مشترک در صلح با پاکستان این است که می خواهیم به عنوان دو کشور برابر که به حاکمیت ملی یک دیگر احترام کامل دارند، به تفاهم برسیم.

سخنان رئیس جمهور در مورد جنگ جاری در افغانستان و مشکلات موجود میان افغانستان و پاکستان، صریح و بی سابقه بود. او از جنگ اعلام نشده ای دو کشور بار دیگر یادآوری کرد، صلح را دو بُعدی عنوان کرد و از پاکستان به عنوان یکی از بُعدهای صلح یادآوری کرد. افزون بر این، او نکته ای مشترک در صلح با پاکستان را تفاهم بر سر حاکمیت ملی و احترام به آن عنوان کرد و هم چنان از طالبان و حزب اسلامی به عنوان بُعد جداگانه ای صلح نام برد. این سخنان بی سابقه را رئیس جمهور غنی در حالی ابراز می کند که:

اول: پاکستان و افغانستان هنوز بر سر خط دیورند به عنوان خط مرزی دو کشور، اختلاف نظر و دیدگاه دارند. در اعلامیه های رسمی حکومت افغانستان از خط دیورند...

صفحه ۳

آیا فرمان تقنینی اصلاح نظام انتخاباتی واقعا امضا شده است؟

اتصال روستاها با همدیگر

در ولسوالی دولت آباد ولایت فاریاب، اهالی قریه «تخت چهار شنگو» به نسبت عدم موجودیت راه مواصلاتی مناسب، دچار مشکلات فراوان بودند و نمی توانستند جهت حل مشکلات شان به مرکز ولایت رفت و آمد نمایند و ضروریات خود را مرفوع نمایند.

این قریه در دو کیلومتری ولسوالی دولت آباد این ولایت موقعیت داشته و بیشتر از دوصد فامیل در آن زندگی می کنند. قابل یادآوریست که مردم این روستا عمدتاً مصروف امور زراعت و مالدار میباشند و اکثر زمین های این قریه للمی بوده و فیصدی کم آنرا زمین آبی تشکیل میدهد. حاصلات مهم روستا تخت چهار شنگو، گندم، جو، خربوزه، تربوز، کنجد و زغرمیباشد.

در مسیر راه این قریه دریایی با عرض بیشتر از سی متر قرار دارد که مانع رفت و آمد مردم این قریه به بازار ولسوالی و سایر قریه ها میگردد. مردم قریه، ناگذیر با پیمودن راه دورتر از پل قریه همجوار شان استفاده میکردند. اما اعضای شورای انکشافی این قریه، همدست با مردم، در صدد حل این معضل شتافتند و به کمک مالی و تخنیکی برنامه همبستگی ملی وزارت احیا و انکشاف دهات یک پایه پل کیلی پیاده رو را به طول ۳۵ متر و عرض ۲ متر بالای دریا احداث نمودند و به این ترتیب، مشکل همیشگی شان را خاتمه دادند. البته سهم گیری فعال مردم قریه در کار ایجاد پل مذکور، چشمگیر و قابل یادآوری است.

محمود آغا رئیس شورای قریه تخت چهار شنگو می گوید: «ما قبلاً از رهگذر راه مواصلاتی، دچار مشکلات زیادی بودیم و بیش از یک کیلومتر راه خود را دور نموده از پل قریه همجوار، استفاده کرده و از بالای دریا عبور میکردیم. اما با تأسف که درین اواخر، مسیر راه آن قریه یک اندازه نا امن گردیده بود و ناگذیر از قایق های دست ساخته خود جهت عبور از دریا استفاده میکردیم. اینکار برای اطفال و زنان قریه ما بسیار دشوار بود و خودم شاهد چندین حادثه افتادن مردم قریه به دریا هستم. خوشبختانه با اعمار این پل مشکل دیرینه مردم ما حل گردید و تمام اهالی قریه ما بسیار خرسند هستند که به راحتی در تمام فصل های سال میتوانیم از این پل رفت و آمد نماییم.»

وی چشم دید خود را چنین بیان داشت: «چندی قبل چهار خانم هنگام عبور از دریا توسط قایق دست ساخته محلی مردم ما به دریا افتادند که خوشبختانه به یاری و کمک مردم قریه از غرق شدن نجات یافتند. حادثه دیگری نیز در هنگام انتقال یک جنازه رخ داد که در اثر آن جنازه نیز به دریا افتاد که با مشکلات فراوان آنرا دوباره کشیدیم.»

وی خاطر نشان ساخت که از این پل پیاده رو نه تنها مردم قریه خود شان، بلکه تمام مردم قریه جات همجوار از قبیل قراء ششپر، تخت اچک، چهار شنگو، تخت چهار شنگو، عرب چهار شنگو، تخت تلوردی، اچک چوکازای، تخت ایشان، فیروزایی، طاهری ها (شامل پنج قریه) و یک تعداد قریه جات دیگر نیز شامل مستفید شوندگان این پروژه میباشند که جمعاً بیش از (۳۲۰۰) فامیل با بسیار سهولت از این پل رفت و آمد مینمایند.

امان الله عضو شورای تخت چهار شنگو می گوید: «با ساختن این پل بالای دریا مشکلات زیاد مردم ما برطرف شده و خطر افتادن مردم در آب دریا فعلاً بطور کامل از میان رفته است. وی گفت شخص خودم یکبار به اثر واژگون شدن قایق در دریا افتادم و به بسیار مشکل با کمک مردم قریه از آب نجات داده شدم. نکته مهم دیگر اینست که هزینه عبور نمودن یک نفر توسط قایق، پرداختن مبلغ پنجاه افغانی به طور کرایه به صاحب قایق بود که پرداخت این پول برای اکثر مردم ما بسیار مشکل تمام میشد، بخصوص اگر بعضی اشخاص مجبور می بودند که روزانه چندین بار از دریا بگذرند.»

امان الله می گوید: «از اینکه آب تحت الارضی قریه ما در عمق بیش از ۱۲۰ متر می باشد و مردم قریه توان حفر نمودن چاه عمیق را نیز ندارند، ناگذیر آب اشامیدنی خود را از چاهی که در نزدیکی سرک قیر موجود است توسط بشکه ها انتقال میدهند و زمانیکه این پل ساخته نشده بود، آوردن آب برای ما واقعاً بسیار مشکل تمام میشد. اما حالا بسیار به راحتی توسط مرکب، بایسکل، موتور سایل و ریکشاه، با عبور از این پل، آب مورد نیاز خود را می آوریم که این پل مشکل ما را از این ناحیه هم تا حدود زیادی مرفوع ساخته است.»

باید گفت، پروژه مذکور جمعاً (۳۰۹۰۰۰۰) افغانی هزینه برداشته که مبلغ (۲۰۹۰۰۰۰) آن از سوی برنامه همبستگی ملی و متباقی ده درصد آن که مبلغ (۱۰۰۰۰۰۰) افغانی به وسیله سهم گیری مردم قریه پرداخت گردیده است.

همچنان، قابل یادآوریست که کار پروژه مذکور بتاريخ ۱۱ جوزای سال ۱۳۹۳ آغاز و به تاریخ ۲ جوزای سال ۱۳۹۴ تکمیل و به بهره برداری سپرده شده است.»

اطلاعات	
دوشنبه	
۱۷ حوت	
۱۳۹۴	
سال پنجم	
شماره ۱۰۲۲	
۲	

یادداشت روز

خط دیورند شامل اجندای صلح با پاکستان

نکی دریابی

محمد اشرف غنی، رییس جمهور، پاکستان و ستیزه‌جویان خارجی را عوامل خارجی جنگ جاری در افغانستان خوانده و از طالبان خواست که حساب خود را با آن‌ها مشخص کنند. آقای غنی این موضوع را دپروز، یک شنبه (۱۶ حوت) در مراسم افتتاحیه سال ششم شورای ملی عنوان کرد و گفت که «جنگ اعلام نشده‌ای بین پاکستان و افغانستان» جریان دارد. آقای غنی گفت که برنامه صلح حکومت ملی دو بعد دارد: «یکی آشتی با گروه طالبان و حزب اسلامی گلبدین حکمتیار و دیگری صلح با پاکستان» که به گفته‌ی او، هر کدام نیاز به اقدامات مشخصی دارد. او افزود که نکته مشترک در صلح با پاکستان این است که می‌خواهیم به‌عنوان دو کشور برابر که به حاکمیت ملی یک دیگر احترام کامل دارند، به تفاهم برسیم.

سخنان رییس جمهور در مورد جنگ جاری در افغانستان و مشکلات موجود میان افغانستان و پاکستان، صریح و بی‌سابقه بود. او از جنگ اعلام نشده‌ای دو کشور بار دیگر یادآوری کرد، صلح را دو بُعدی عنوان کرد و از پاکستان به‌عنوان یکی از بُعدهای صلح یادآوری کرد. افزون بر این، او نکته‌ی مشترک در صلح با پاکستان را تفاهم بر سر حاکمیت ملی و احترام به آن عنوان کرد و هم‌چنان از طالبان و حزب اسلامی به‌عنوان بُعد جداگانه‌ی صلح نام برد. این سخنان بی‌سابقه را رییس جمهور غنی در حالی ابراز می‌کند که:

اول: پاکستان و افغانستان هنوز بر سر خط دیورند به‌عنوان خط مرزی دو کشور، اختلاف نظر و دیدگاه دارند. در اعلامیه‌های رسمی حکومت افغانستان از خط دیورند به‌عنوان «خط فرضی» نام گرفته می‌شود و پاکستانی‌ها این مرز را به رسمیت می‌شناسند و آن را خط فرضی نمی‌دانند.

دوم: چهار دور نشست‌های چهارجانبه (افغانستان، پاکستان، چین و آمریکا) پایان یافته است و بر اساس آن قرار است در روزهای آینده گفت‌وگوهای رو در رو میان نمایندگان حکومت افغانستان و گروه‌های طالبان در پاکستان برگزار شود.

سوم: چند ماه قبل وزارت خارجه افغانستان از سفارت افغانستان در لندن خواسته است که تمامی اسنادهای موجود در مورد خط دیورند را برای این وزارت جمع‌آوری کند. این اسناد جمع‌آوری و به وزارت خارجه ارسال شده است.

با در نظرداشت موارد بالا و سخنرانی دپروز رییس جمهور غنی، به نظر می‌رسد که دعوی «خط دیورند» مسئله اصلی در صلح با پاکستان است. برای اولین بار رییس جمهور غنی از دو بُعد صلح افغانستان گفت و پاکستان را به‌عنوان یکی از طرف‌های صلح نام گرفت. در عین حال او تفاهم برسر حاکمیت ملی را نکته‌ی مشترک صلح با پاکستان عنوان کرد. این بخشی از سخنان رییس جمهور، معنای جز این ندارد که اختلافات برسر حاکمیت ملی دو کشور وجود دارد و دو کشور برای رسیدن به صلح نیاز به تفاهم برسر حاکمیت ملی شان دارند. حاکمیت ملی کشورها، بدون شک یک بخش مهم‌اش مشخص کردن قلمرو و اعمال حاکمیت بر قلمرو تعیین شده است. از این رو، یکی از موضوعات اصلی در صلح دو بُعدی مورد نظر رییس جمهور، و در بُعد صلح با پاکستان، رسیدن به یک تفاهم قابل احترام و رسمی برسر خط دیورند است.

بسیاری از آگاهان یکی از دلایل اصلی تیرگی در روابط افغانستان و پاکستان را اختلاف بر سر «خط دیورند» عنوان می‌کنند. حکومت افغانستان در چهارده سال گذشته هر چند که در پی دعوا با پاکستان بر سر این خط نبوده است، اما حامد کرزی رییس جمهور پیشین چند بار در سخنرانی‌های رسمی و گفت‌وگوهای رسانه‌ای گفته است که پاکستان از ما می‌خواهد که خط دیورند را به رسمیت بشناسیم. حامد کرزی هم‌چنان بارها تلویرا گفته است که این خط را هرگز به رسمیت نخواهد شناخت و همواره با این خواست پاکستان علم مخالفت بلند کرده است. در حالی که بسیاری‌ها و از جمله مقامات رسمی و سیاسی در افغانستان باور دارند که دعوی اصلی ما با پاکستان خط دیورند است و این خط منبع اصلی مشکلات ماست، مردم افغانستان بر سر خط دیورند نیز توافق نظر ندارند و دیدگاه‌های متفاوتی در مورد این خط دارند. عده‌ی از به رسمیت ساختن این خط به‌عنوان یکی از راه حل‌های پایان جنگ در افغانستان استقبال می‌کنند، اما بسیاری‌ها هنوز این خط را به رسمیت نمی‌شناسند و دعوا بر سر زمین‌های آن طرف خط دیورند را یکی از خواسته‌های شان از حکومت می‌دانند.

از این رو، برای مقامات رسمی حکومت و مقامات سیاسی افغانستان سخن گفتن از خط دیورند، در هر صورتش بر هزینه است. به همین دلیل است که رییس جمهور غنی به‌صورت واضح نامی از این خط گرفته نمی‌تواند. اما در عین حال از نیاز صلح به پاکستان حرف می‌زند، حاکمیت ملی و تفاهم بر سر آن را مسئله‌ی اصلی عنوان می‌کند، اما نمی‌تواند بگویدد که خط دیورند مشکل اصلی است و پایان بخشیدن به جنگ یا رسیدن به یک صلح با پاکستان نیازمند رسیدن به تفاهم بر سر قلمرو و حاکمیت ملی دو کشور است.

از این رو، در حالی که رییس جمهور از خط دیورند و اختلاف نظر بر سر آن به‌صورت مستقیم حرفی به زبان نیاورد، اما سخنان دپروز او در بُعد صلح با پاکستان معنای جز این ندارد که خط دیورند شامل اجندای صلح با پاکستان شده است. سخنان دپروز رییس جمهور شجاعانه بود و بیان دو بُعدی بودن صلح افغانستان و جنگ اعلام نشده با پاکستان واقع‌بینانه.

اطلاعات روز: جاوید فیصل، معاون سخن‌گوی ریاست اجراییه گفته است که گفت‌وگوهای رو در روی صلح افغانستان با طالبان برای یک یا دو هفته به تعویق افتاده است.

آقای فیصل افزوده که حکومت آمادگی کامل برای آغاز این گفت‌وگوها را داشت اما این روند با کمی تأخیر شروع خواهد شد.

این در حالی‌ست که گروه هماهنگی چهارجانبه در نشست اخیر خود در کابل تمام گروه‌های طالبان را به گفت‌وگوهای صلح دعوت و اعلام کرده بود که نخستین دور گفت‌وگوهای رو در رو میان نمایندگان افغانستان با گروه‌های طالبان در اوایل ماه مارچ (همین روزها) در پاکستان برگزار خواهد شد.

خبر به تعویق افتادن نخستین دور گفت‌وگوهای رو در روی صلح در حالی نشر می‌شود که روز گذشته

ریاست اجراییه: گفت‌وگوهای مستقیم صلح افغانستان با گروه طالبان به تعویق افتاد

طالبان با نشر اعلامیه‌ای گفت که در این نشست شرکت نمی‌کنند. این گروه بر پیش‌شرطهایش که در نشست غیررسمی پگواش مطرح کرده بود، تأکید کرده و هم‌چنان می‌گوید که دفتر سیاسی شان در قطر از آغاز مذاکرات صلح مطلع نیست.

معاون سخن‌گوی ریاست اجراییه در واکنش به این اعلامیه‌ی طالبان به بی‌بی‌سی گفته است: «روند صلح یک روند جامع است. این روند دوام پیدا می‌کند و حکومت افغانستان با گروه‌هایی از طالبان که با صلح یکجا می‌شوند، صلح می‌کند اما در مقابل گروه‌هایی که هنوز معتقد به جنگ می‌باشند از همه راه‌های بدیل به شمول راه حل نظامی استفاده می‌کند.»

رییس جمهور غنی نیز امروز در مراسم افتتاح سال ششم شورای ملی خطاب به گروه طالبان گفت که این گروه در یک آزمون تاریخی قرار دارد و باید تصمیم

تأکید رییس جمهور بر تکمیل پروژه دارالامان و بازسازی قصر دارالامان

مورد پروژه دارالامان باید تطبیق شود و بیشتر ادارات دولتی در این ساحة انتقال یافته و قصرهای این ساحة و به ویژه قصر دارالامان بازسازی شود. او گفته است: «این پروژه باید از هر لحاظ با شرایط مالی، فرهنگی و اجتماعی افغانستان تطابق داشته باشد و کار ساختمانی آن اولویت بندی گردیده و بازسازی قصر دارالامان آغاز گردد.»

رییس جمهور هم‌چنان گفته است، تیمی که بالای این پروژه کار می‌کند باید در زمینه‌ی ارتقای ظرفیت

والی تخار رییس دفتر خود را برکنار و به دادستانی معرفی کرد

دفتر مطبوعات والی تخار در خبرنامه‌ای گفته است که آقای ضیا پس از بررسی ریاست کار، امور اجتماعی، شهدا و معلولین این ولایت دریافته است که رییس دفترش از آدرس این ریاست، به‌عنوان معلول از سال‌ها بدین سو حقوق می‌گرفته است.

اطلاعات روز: محمد یاسین ضیا، والی تخار دپروز امام حیدر نیازی، رییس دفترش را به اتهام سوء استفاده از صلاحیت‌های وظیفوی و استفاده از حقوق و امتیازات معلولان از سمتش برکنار و به دادستانی معرفی کرده است.

اطلاعات روز: نیروهای امنیتی پاکستان ۲۰ شهروند افغانستان را که می‌خواستند از طریق این کشور وارد ایران شوند، بازداشت کرده‌اند.

رسانه‌های پاکستانی گزارش داده‌اند که نیروهای امنیتی این کشور، این افراد را روز شنبه در ایالت بلوچستان پاکستان بازداشت کرده‌اند. براساس گزارش‌ها این

افراد فاقد اسناد قانونی بوده و می‌خواستند که به شکل قاچاق وارد ایران شوند.

نیروهای سرحدی پاکستان افراد بازداشت شده را جهت تحقیقات به ارگان‌های ذیربط تسلیم کرده‌اند. بازداشت این افراد درحالی صورت گرفته است که دو روز قبل، عمر زاخیلوال سفیر افغانستان در پاکستان،

بازداشت ۲۰ شهروند افغانستان در پاکستان

همراه با مقامات پاکستانی در شهر پشاور به توافق رسید که بعد از این، افغان‌ها در آن کشور آزار و اذیت نشوند.

در حال حاضر بیش از ۳ میلیون مهاجر افغان در پاکستان زندگی می‌کنند. شمار زیادی از این مهاجران اسناد قانونی ندارند.

مراسم ویژه نظامیان پاکستان

برای برافراشتن پرچم این کشور در ولسوالی دیشو در هلمند

پیشروی‌ها و شلیک راکت از سوی نظامیان پاکستان در شماری از ولایت‌های هم‌مرز افغانستان با این کشور بارها میان دو کشور تنش خلق کرده است که در برخی موارد وزارت خارجه سفیر پاکستان را احضار کرده است.

این درحالی است که در ماه دلو امسال مقام‌های محلی ولایت پکتیکا گفتند که ارتش پاکستان باشندگان ولسوالی‌های گومل، برمل و شکین ولایت پکتیکا را مجبور کرده است که تابعیت پاکستان را بگیرند.

افسرخان سلیمان خیل، رییس شورای ولایت پکتیکا به روزنامه اطلاعات روز گفته بود که ارتش پاکستان می‌خواهد در ساحات مورد مناقشه میان افغانستان و پاکستان بیشتر نفوس کند و با دادن تابعیت برای باشندگان محل برای شان ثبوت بسازد که مردم تابعیت پاکستان را گرفته‌اند.

بگیرد که صلح می‌کند یا جنگ.

آقای غنی بار دیگر از طالبان برای شرکت در روند صلح دعوت کرد و گفت که طالبان باید «افغانیت خود را ثابت کنند» و بیابند با دولت بنشینند.

هرچند گروه هماهنگی چهارجانبه هفته‌ی اول ماه مارچ را برای آغاز گفت‌وگوهای رور در روی صلح اعلام کرده بود، اما اخیراً عمر زاخیلوال، سفیر افغانستان در پاکستان به رسانه‌ها گفت، این گفت‌وگوها در (۱۵ ماه مارچ) برگزار خواهد شد.

دور اول گفت‌وگوهای رو در روی صلح میان نمایندگان دولت افغانستان و گروه طالبان در ماه جولای سال گذشته در مری پاکستان برگزار شد. نشست دوم که قرار بود روی آتش‌بس صحبت شود، با افشای مرگ ملا عمر، رهبر پیشین طالبان به تعویق افتاد و برگزار نشد.

هادی دریابی

صلح سه بعد دارد

رییس جمهور اشرف غنی، دیروز در مراسم افتتاح سال ششم کاری شورای ملی گفت که جنگ در افغانستان از خارج دیکته می‌شود. او عناصر جنگ را برشمرد و در مورد صلح گفت که صلح در افغانستان دو بُعد دارد. افغانستان در امر صلح از یک طرف باید با طالبان و حزب اسلامی حکمتیار صلح کند و از طرف دیگر با پاکستان. او گفت که هر کدام از این ابعاد، راه و خرج مشخص خودش را دارد.

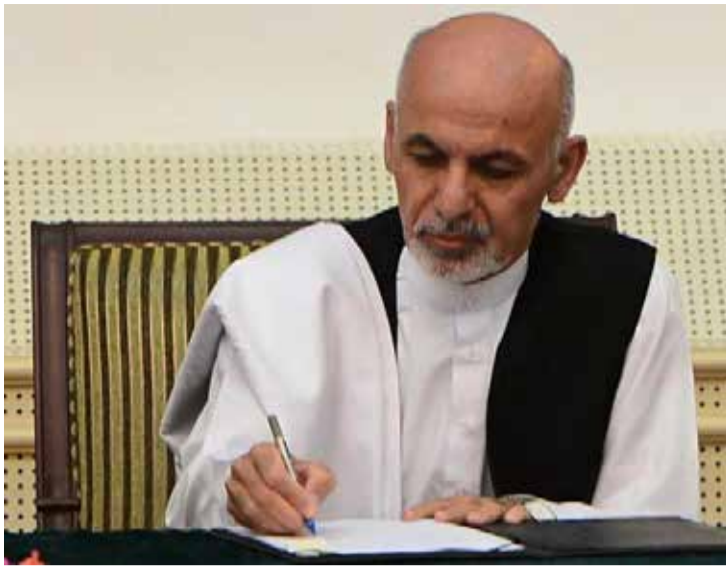
آقای غنی به نحوی اشاره کرد که طالبان افغانستان و حزب اسلامی حکمتیار که فعلاً مشغول فعالیت‌های تروریستی اند، با گروه‌های نظیر القاعده، داعش، چچینی‌ها، ازبک‌های ازبکستان، اوغورهای چینی، طالبان پاکستانی فرق دارند و باید راه خویش را از آن‌ها جدا کنند.

حرف دیگر آقای غنی در قسمت صلح با پاکستان بود که ربط می‌گیرد به خط دیورند. به نظر من غنی معتقد است تا مشکل دیورند را حل نکند، پاکستان دست از تزریق تروریسم در افغانستان برنخواهد داشت. ۱۴ سال گذشته خط دیورند کانالی برای پمپ سرطان امنیت در افغانستان بود. حامد کرزی همیشه ادعا کرد که دیورند را به رسمیت نمی‌شناسد و پاکستان هم هیچ‌گاهی در فرستادن گروه‌های تروریستی و تمویل تروریسم در افغانستان دریغ نکرد.

از امضای خط دیورند به‌عنوان مرز جغرافیایی میان افغانستان و پاکستان بیشتر از صد سال می‌گذرد. نشانی شد خط دیورند یک رویداد تاریخی است که در زمان عبدالرحمن خان اتفاق افتاده است، اگر زمامداری عبدالرحمن خان به‌عنوان بخشی از تاریخ افغانستان مورد تأیید است، رویداد نشانی شد خط دیورند هم باید پذیرفته شود. این که عبدالرحمن خان در امضای این خط اشتباه کرده یا تحت فشار بوده، بهانه‌ای برای دامن‌زدن به اختلافات نمی‌شود. نپذیرفتن خط دیورند به‌عنوان مرز جغرافیایی میان افغانستان و پاکستان در افغانستان طرفداران بسیاری دارد. آن‌هایی که خط دیورند را نمی‌پذیرند و ادعا دارند مناطقی که قبل از امضای خط دیورند متعلق به ساحت افغانستان بود، باید دوباره به افغانستان واگذار شود؛ با آرمان کدایی پشتونیزم این دامن‌زدن به اختلافات را توجیه می‌کنند. بماند که این آرمان چقدر دست‌یافتنی است، اما تا کنون که چیزی جز بدبختی برای جامعه‌ی پشتون نداشته است.

مسئله‌ای اصلی در مباحث صلح، ایجاد هم‌دلی و هم‌سویی است. برای همین است که صلح در افغانستان سه بُعد دارد. بُعد اولش صلح با جماعتی است که معتقدند خط دیورند مرز افغانستان و پاکستان نیست. اول باید به این گروه تفهیم شود که امضای دیورند (در هر صورتش) یک رویداد تاریخی است که باید پذیرفته شود. در غیر آن، حتی اگر با پاکستان و طالبان صلح شود، ظرفیت خلق وحشت و ناامنی در وجود همین عده هم وجود دارد. تا وقتی همدلی در خصوص پذیرش دیورند میان سیاستمداران افغانستان به‌وجود نیاید، هرگونه تلاش در قسمت صلح با پاکستان ممکن نقش برآب شود. تاریخ ما تا این‌جا ثابت کرده که در تولید و توزیع خشونت داخلی نظیر نداریم. حالا موفقیت حکومت در صلح در گرو موفقیتش در ایجاد هم‌دلی روی خط دیورند و گذشتن از مناطق آن‌سوی دیورند است. حاکمیت ملی همان‌گونه که برای افغانستان مهم است، برای پاکستان هم مهم است. احترام به حاکمیت ملی پاکستان، اولین اهرم فشار بالای پاکستان در قسمت جلوگیری از صدور تروریسم به افغانستان است. صلح با طالبان و حزب اسلامی حکمتیار زمانی ممکن خواهد بود که پاکستان از خط دیورند مطمئن باشد. سخنان سرتاج عزیز در خصوص رهبران طالبان و نفوذ این کشور بر طالبان در این خصوص دروغ نیست. حتی آقای کرزی که تا آخر حاضر نشد دیورند را بپذیرد نیز معتقد است که لانه‌های تروریسم در خاک پاکستان وجود دارد. بناءً باید بپذیریم که پاکستان بر گروه‌های تروریستی نفوذ دارد و صلح با پاکستان، اهمیت حیاتی در رسیدن صلح با طالبان افغانستانی و حزب اسلامی حکمتیار خواهد داشت.

آن‌چه خط دیورند را به‌عنوان مرز جغرافیایی جنجالی کرده، حضور پشتون‌ها در دو سوی خط دیورند است. آرمان الحاق مناطق پشتون‌نشین آن‌سوی دیورند به افغانستان صرفاً به این منظور اهمیت دارد که قدرت در افغانستان به نحوی گرانتی شود و تا افغانستان است، قدرت از آن پشتون‌ها باشد. برای همین است که این آرمان کدایی است و نه تنها باعث خوشبختی پشتون‌ها نخواهد شد که جهنمی هم برای خود پشتون‌ها هم برای سایر اقوام افغانستان خواهد بود. پاکستان به هیچ‌وجه حاضر نخواهد شد دیورند را لغو کند چون در هر صورتش برگ برنده به‌دست پاکستان است. چه از در مذاکره وارد شویم، چه از مجرای حقوقی و قانونی! بهتر آن است که غایله‌ی دیورند را برای همیشه ختم کنیم تا زمینه‌ی صلح دوام‌دار را فراهم کرده باشیم!

آیا فرمان تقنینی اصلاح نظام انتخاباتی واقعاً امضا شده است؟

صحبت کرده است، هنوز در اختیار رسانه‌ها و ادارت دولتی قرار نگرفته است.

جاوید فیصل، معاون سخن‌گوی ریاست اجراییه در گفت‌وگو با اطلاعات روز ضمن این‌که تأیید کرد که فرمان تقنینی اصلاح در نظام انتخاباتی افغانستان روز شنبه امضا شده است، از گفتن جزئیات این فرمان خودداری کرد و گفت که متن این فرمان با امضای رییس جمهور هنوز در ریاست سخن‌گویی ریاست اجراییه نرسیده است و ما هنوز متن فرمان رییس جمهور را نداریم.

در حالی که سخن‌گویان ریاست جمهوری و ریاست اجراییه تأکید می‌کنند که فرمان تقنینی اصلاح نظام انتخاباتی امضا شده است، این فرمان اما تا هنوز در ادارت دولتی نیز ارسال نشده است.

ناجیه انوری، رییس مطبوعات و رسانه‌های اداره امور ریاست جمهوری در گفت‌وگو با اطلاعات روز گفت که این فرمان امضا شده است اما تا روز یک‌شنبه این فرمان به دفتر آن‌ها نرسیده است. خانم انوری گفت: «این فرمان پس از ثبت در اداره امور به رسانه‌ها ارسال خواهد شد.» اما تا امروز (یک‌شنبه) او نتوانسته به این اطلاعات دسترسی پیدا کند که آیا این فرمان ثبت شده و به دفتر آن‌ها برای ارسال به رسانه‌ها رسیده است یا خیر.

در همین حال یک منبع از مجلس نمایندگان در گفت‌وگو با اطلاعات روز گفت که این فرمان تا هنوز به وزارت دولت در امور پارلمانی نیز ارسال نشده و پس از ارسال به این اداره، متن فرمان در اختیار مجلس نمایندگان قرار خواهد گرفت. درحالی که دفاتر سخن‌گویی ریاست اجراییه و اداره امور اعلام کرده بودند که متن این فرمان را در اختیار اطلاعات روز و سایر رسانه‌ها قرار خواهد داد، این فرمان تا هنوز به رسانه‌ها ارسال نشده است. دره‌مین حال تلاش ما برای

اطلاعات روز: رسانه‌ها روز شنبه، ۱۵ حوت، به نقل از معاون سخن‌گوی رییس جمهور خبر امضا شدن فرمان اصلاح نظام انتخاباتی افغانستان را منتشر کردند. سید ظفرهاشمی، معاون سخن‌گوی ریاست جمهوری روز شنبه (۱۵ حوت) اعلام کرد که محمد اشرف غنی، رییس جمهور افغانستان، بعد از مشوره با نمایندگان مجلس سنا و مجلس نمایندگان، فرمان تقنینی آوردن اصلاحات در نظام انتخاباتی افغانستان را امضا کرده است. این فرمان به تأسی از بند (ه) موافقت‌نامه‌ی تشکیل حکومت وحدت ملی به‌منظور آوردن اصلاحات در نظام انتخاباتی افغانستان باید امضا، ثبت و ارسال شود.

معاون سخن‌گوی رییس جمهور در حالی از امضا شدن فرمان تقنینی اصلاحات در نظام انتخاباتی خبر داد که مجلس نمایندگان آخرین روز تعطیلات زمستانی‌اش را سپری می‌کرد. یک روز بعد از خبر امضای فرمان تقنینی اصلاح نظام انتخاباتی، روز یک‌شنبه سال ششم تقنینی شورای ملی بر خلاف دستور قانون اساسی افتتاح شد و رییس جمهور در مراسم افتتاحیه مجلس هیچ حرفی در مورد فرمان تقنینی اصلاحات در نظام انتخاباتی به اعضای مجلس و مردم افغانستان نگفت.

در حالی که مجلس کارش را آغاز کرد و رییس جمهور نیز از فرمان اصلاح در نظام انتخاباتی سخن به زبان نیآورد، این فرمان تا هنوز به هیچ اداره‌ی فرستاده نشده است. اینک ۳۰ ساعت بعد از نشر خبر امضای فرمان اصلاحات انتخاباتی، این فرمان به هیچ رسانه‌ای فرستاده نشده است. فرامین رییس جمهور پس از امضا، در اداره امور ریاست جمهوری ثبت و پس از ثبت از طریق این اداره به نهادهای دولتی و رسانه‌ها ارسال می‌شود. اما فرمان تقنینی که معاون سخن‌گوی رییس جمهور از امضا شدن آن با رسانه‌ها

فمینیسم چیست؟ فمینیست کیست؟

مهشید مهجور

یعنی چه؟ تا مانند پیرمرد نیجریایی دچار سوء فهم نشویم. فمینیست‌ها برای برابری سیاسی، اجتماعی و اقتصادی زنان با مردان مبارزه می‌کنند، مانند سیمون دوبووار! دوبووار با وجود منتقدان بسیار، هنوز در میان فمینیست‌ها طرفدار است. دوبووار زن برابری خواه بود که با افکارش جامعه مردسالار و سستی غرب را در سال ۱۹۴۹ و در سال‌های بعد از آن به شدت تکان داد. در موج‌های اول، دوم و سوم فمینیسم، کتاب «جنس دوم» سیمون دوبووار نقشی اساسی و مهمی بازی می‌کند. اندیشه‌های فمینیستی لیبرال، رادیکال، مارکسیستی، روانکاوانه و سوسیالیستی همواره به طرزهای مختلف از تئوری و نظریه‌های دوبووار قرض می‌گیرند. لذا وقتی دوبووار می‌گوید که «یک انسان «زن» زاده نمی‌شود بلکه «تبدیل» به یک زن می‌شود» را باید جدی گرفت و به طرز زندگی خود و اطرافیان‌مان با دقت بیشتری بایستی بنگریم و دنبال این جمله دوبووار در روزمرگی‌های‌مان بگردیم و راه حلی برای آن بیابیم تا باشد که یک «انسان» را با باورهای نادرست مان به یک «موجود دست دوم» تبدیل نکنیم.

سر انجام این‌که، فمینیست‌ها باور بر این دارند که مرد انسان «برتر» نیست بلکه انسانی است برابر با زن. در جامعه کنونی این‌که زن «جنس دوم» و «انسانی فرومایه‌تر» از یک مرد است به‌طور هولناکی نهادینه و پذیرفته شده است و تنها راه بیرون رفت از آن این است که زنان و مردان دانا، دوشادوش هم برای از بین بردن سنت‌ها و رفتارهای ناشایست و دست و پاگیر جامعه کار کنند تا این مبارزات به آزادی و برابری واقعی ختم شود. بهتر این خواهد بود که این تلاش‌ها را هر کدام از خانه‌های مان آغاز کنیم تا هر کدام ما فارغ از جنسیت، فمینیست مبارزتر و انسانی‌تر از دیروز باشیم. در کنار هم با هم بگوییم:

همتم بدرقه راه کن ای طایر قدس

که دراز است ره مقصود و من نو سفرم

امر و نهی می‌کنند. پس برای برابری جنسیتی این کوچک و بزرگ کردن‌های کاذب را باید در همان ایام کودکی از بین برد و به هر دو جنس فرصت انجام دادن کارهایی که مردانه و زنانه پنداشته می‌شوند، داد. تغییر را باید از خانه شروع کرد و بعد آن را به اجتماع آورد. به هر دو جنس باید از خردسالی اجازه داده شود که با هم به‌عنوان دو انسان دوست باشند تا فردا در اجتماع یک گفت‌وگوی ساده میان دختر و پسر، هزار و یک حرف و حدیث را به دنبال نداشته باشد. اگر به دختران گفته می‌شود که مواظب رفتارهای شان باشند، به همان اندازه باید به پسران تذکر داده شود که چگونه با دختران انسانی رفتار کنند. هر دو جنس باید یاد بگیرند که با تمام تفاوت‌های شان «انسان» هستند؛ انسان‌هایی که به‌طور مساویانه از پس هر کاری بر خواهند آمد، چه در بیرون و چه در درون خانه و این قابلیت‌ها چیزی از «زنانگی» و «مردانگی» آن‌ها نخواهد کاست. بنابر این، مقالات و سخنرانی‌های افراد در مورد زنان و شعارها در دادخواهی‌های گروهی زمانی با ارزش و فمینیستی هستند که حقوق برابر اول در خانه‌های‌شان حاکم باشد.

سیمون دوبووار، فیلسوف، فمینیست و اگزیستانسیالیست فرانسوی در کتاب «جنس دوم» خود استدلال می‌کند که یک «انسان» زن زاده نمی‌شود بلکه «تبدیل» به یک زن می‌شود. دوبووار به همین منوال استنباط می‌کند که ساختارهای اجتماعی/ فرهنگی (هم‌چون ازدواج، مادری، روابط زن-مرد)، تاریخ و افسانه‌های محدود و تعریف شده دختران را از آوان کودکی مجبور به پذیرفتن نقش‌های معینی می‌کنند. این گونه است که زنان در جایگاهی پایین‌تر از مردان قرار می‌گیرند. هر چه پذیرفتن این جایگاه درونی‌تر شود، به همان اندازه زنان موجود «دیگری»‌تر به حساب می‌آیند. این مهم است که تاریخ افسانه‌های تعریف شده و ساختارهای اجتماعی/ فرهنگی به چالش کشیده شوند تا باشد که موجودیت زن به‌عنوان یک انسان تعریفی دوباره شود. دوبووار تأکید می‌کند، تا زمانی که سنت‌های سرکوب کننده و مردان تعریف کننده هویت زنان باشند «آزادی» پدیده‌ای خواهد بود در دور دست‌ها!

برای مبارزات فمینیستی، ابتدا باید فهمید که فمینیسم

چی‌ماندا آدیچی (CHIMAMANDA NGOZI ADICHIE) نویسنده نیجریایی است که در یکی از سخنرانی‌هایش زیر نام «همه باید فمینیست باشیم» داستانی از یک پیرمردی تعریف می‌کند که در رونمایی یکی از کتاب‌هایش او را نصیحت به «فمینیست نبودن» می‌کند. وقتی آدیچی می‌پرسد چرا؟ پیرمرد می‌گوید که فمینیست‌ها زانی خشمگین هستند که نمی‌توانند شوهری پیدا کنند. این داستان حصار را به خنده و می‌دارد.

واقعاً که چنین تعریفی از فمینیسم خنده‌دار هم هست. اما به راستی فمینیسم چیست و فمینیست کیست؟ آیا وقتی از فمینیسم صحبت می‌کنیم و خود را فمینیست می‌خوانیم، از معنای آن باخبریم؟ آیا مردی که کمکی در کارهای خانه (آشپزی، لباس شویی، بچه‌داری و تمیزکاری) نمی‌کند، اما در راهپیمایی‌ها برای دادخواهی حقوق زنان از همه بلندتر شعار می‌دهد و فریاد می‌زند، می‌تواند فمینیست واقعی باشد؟ مقاله‌ها و سخنرانی‌های فمینیستی مردی که حتی جورابش را خودش نمی‌شوید و نان و آش را یک زن باید بیاورد و خلاصه این‌که یک زن باید خدمت‌ش را کند، تا چه اندازه قابل ارزش و باور هستند؟

آری، همین عملکردهای نمادین و سمبولیک هستند که نمی‌گذارند قدمی به پیش برداریم. تا زمانی که جامعه‌ای دو قطبی جنسیتی رادیکال پرورش دهیم و هر بعدی از جامعه را جنسیتی جلوه دهیم، سرنوشت مان همین خواهد بود و به فردایی بهتر از دیروز نخواهیم رسید. پس باید تغییر را از خانه‌های مان شروع کنیم، مثل خوشحال شدن از به دنیا آمدن یک کودک دختر. به دختران از همان آوان کودکی دیکته نکنیم این‌که چون فقط «مونت» هستند باید کار خانه بداند، بیرون بازی نکنند، بلند نخوانند و با جنس مذکر معاشرت نکنند. اما متأسفانه در اکثر خانواده‌ها از این تغییرات خبری نیست. دختران آن‌قدر با این «بکن‌ها» و «نکن‌ها» بزرگ می‌شوند که باور می‌کنند نسبت به مردان «انسان» کم‌تری هستند. هم‌زمان پسران طوری بار می‌آیند که فکر می‌کنند چون فقط «مذکر» هستند، انسان والا‌تری نیز هستند. این ناخودآگاه، این اجازه را به آن‌ها می‌دهد که خود را صاحب تمام عیار جنس «مونت» بینارند و بر آن‌ها

صنعت جنسیت؛ تجاری سازی رنج و محرومیت زنان افغانستان

اسد بودا

دوران جدید را به یک معنا می‌توان دوران وراچی و پرگویی در باره زنان دانست. از زن زیاد سخن گفته شد. بخشی از این زیادگویی‌ها بر می‌گردد به منابع مالی که دولت، جامعه مدنی و «حیوانات انجویی» نان خود را از آن تأمین می‌کرد، بخشی هم بر می‌گردد به سرکوب‌های خشونت‌باری که در دوران جهاد و طالبان بر زنان تحمیل شد. قدرت‌های جهانی دلیل اخلاقی سکسی‌تر از دفاع از حقوق زنان نداشت تا حضور خود در افغانستان را برای مردم خود توجیه کنند. نشان‌دادن تصویر زن افغانی در رسانه‌ها پیام اخلاقی بود که پیام ضد اخلاقی جنگ را خنثا می‌کرد. به همان میزانی که زن افغانی در دوران جهاد و طالبان سرکوب شده به صحنه بازگشت. حضور زنان در ساختارهای رسمی از نظر کمی قابل توجه است. ۲۷٪ از نمایندگان «شورای ملی» و ۲۲٪ نمایندگان «مجلس سنا» را زنان تشکیل می‌دهند و در دوره پیشین ۲۸٪ از نمایندگان شوراها و ولایتی زنان بودند. قانون اساسی نه تنها تبعیض جنسیتی را ممنوع کرده است (قانون اساسی: ۲۲)، بلکه از «تبعیض مثبت» سخن می‌گوید. ۲۵٪ از نمایندگان هر ولایت باید زن باشد و ۵۰٪ انتصاب‌ها باید از میان زنان صورت گیرند (قانون اساسی: ۸۳ و ۸۴). قانون انتخابات نیز بر تبعیض مثبت تأکید می‌کند. برخی از سیاست‌گذاری‌ها و قوانین بین‌المللی را که دولت افغانستان امضا کرده است، نیز می‌توان افزود که از جمله می‌توان از «قرارداد محو خشونت علیه زنان» نام برد. امضاکنندگان این قرارداد را به محو تبعیض و خشونت علیه زنان ملزم می‌سازد.

هم‌چنین می‌توان از بی‌شمار پروژه‌ی خرد و بزرگ ملی و بین‌المللی درباره زنان یاد کرد که در سال‌های اخیر در مورد بهتر شدن وضعیت زنان طراحی و اجرا شده‌اند. هیچ کدام از این پروژه‌های دولتی و غیردولتی، ملی و بین‌المللی اما نتوانسته‌اند گره از کار فروبسته‌ی زنان بکشایند. مشکلات زنان هم در ولایت‌های دور دست، هم در مرکز و پایتخت هر روز شدیدتر می‌گردد و خشونت‌های سیاسی امرعادی و پیش پا افتاده است و ارتکاب خشونت نه تنها امر قبیح و مذموم نیست، بلکه افتخار و نشانه‌ی «غیرت افغانی» به‌شمار می‌رود. به‌رغم برنامه‌های عجیب و غریب و شاخ و دم‌داری چون «ارتقای ظرفیت»، «آگاهی‌دهی به مردم»، «برنامه‌های آموزشی کوتاه‌مدت» و تبلیغات مضحک تلویزیونی-رادیویی و پلاکاردهای تبلیغات در آموزش‌گاه‌ها، اداره‌ها و فضاهای عمومی شهر که تمامی این‌ها با پول کمک‌های اختصاص یافته برای زنان تمویل می‌شوند، فضای خصوصی و خانواده و فضای عمومی و بیرون از خانه یک‌سان بر زن خشونت روا می‌دارند. زن حتا حق اولی انتخاب شوهر را ندارد. حدود ۷۰٪ از زنان قربانی ازدواج اجباری هستند، ۵۷٪ از دختران پیش از سن قانونی ازدواج (۱۶ سالگی) به شوهر داده می‌شوند. وضعیت صحتی و روانی زنان به‌مراتب رقت‌بارتر از آن است که تصور کنیم. در هر ۲۹ دقیقه یک زن هنگام زایمان می‌میرد. خودسوزی، خودکشی، فروش، قتل، مبادله‌ی دختران و انواع و اقسام خشونت‌های فیزیکی، اجتماعی و روانی از قبیل گوش و بینی بریدن، از خانه بیرون افکندن و توهین و تحقیر در فضاهای عمومی، بی‌آن که هیچ پرسشی را برانگیزد، بر زنان روا داشته می‌شوند.

بخشی از ناکامی‌های این پروژه‌ها به جایگاه زن در ذهنیت تاریخی و سنتی افغانستان آن است که زن در حصار دیوار خانه به سر برد. زیستن زن در حصار خانه که بیوستار از خانه‌ی پدر تا خانه‌ی شوهر را در بر می‌گیرد، زن افغانی را به هستی همیشه دربندی بدل کرده است که حتا آرزوی پرگشودن و بیرون شدن از بند در ذهن و روان او مرده است. حضور در فضای کار و اشغال جایگاه‌های رسمی البته دشوارتر است و در برخی از ولایت‌های جنوبی کشور حتا ناممکن است. به‌بیان روشن‌تر، حضور زن در جایگاه‌های سیاسی و اجتماعی، از آن‌رو که این جایگاه‌ها همواره مردانه تعریف و تفسیر شده‌اند، نوعی «شرم»، زیر پا گذاشتن اخلاق و آداب جامعه و برآوردن حیثیت و شرف خانواده به‌شمار می‌رود. مرجع این برخورد با زن تاحدودی بر می‌گردد به تصویر آرمانی که از زن در فرهنگ افغانی ترسیم شده است. تصویر آرمانی زن در فرهنگ و باور افغانی، هستی «خانهدار» است که باید در خانه زاده شود، در خانه رشد کند، در خانه بزیاید و در همان‌جا بمیرد. برای زن افغانی، خانه‌داری و خانه‌نشینی بنفسه یک فضیلت اخلاقی است: خانه، مسجد اوست. استعدادهای انسانی زن افغانی به معنای واقعی کلمه سرکوب می‌گردد. در سراسر زندگی بازیگر بیشمار «نقشهای انتسابی» است که از جامعه به ارث برده است؛ در خانه به دنیا می‌آید، به مقام زنبودگی دست می‌یابد و بی‌آنکه رخسار از حجاب ظلمت بر کشد، در میان چهار دیواری خانه چشم از جهان فرو می‌بندد. فراتر رفتن زن، از دایره‌ی بسته و در واقع «زندان» زادن، زیستن و مردن در خانه، نوعی طغیان و عصیان بر ضد فرهنگ و باورهای قدسی، و شکستن آداب و سنتها به شمار می‌رود و علاوه بر مجازات و تنبیه اجتماعی، مجازات قانونی نیز در پی دارد. در یک‌طرف سنت‌هایی اجتماعی قرار دارد که بیرون شدن زن از خانه و حضور آزاد او در اجتماع را «امر بد» تعریف کرده است، در سوی دیگر قوانین رسمی که بیرون شدن او از خانه را با شلاق و حد شرعی و حتا مجازات مرگ، آنهم نه مرگ معمولی، بلکه با «اعدام»، «سنگسار» و دیگر انواع مرگ خشونت‌بار پاسخ داده می‌دهد. هم فرهنگ و چشم خیره‌ی اجتماع زن را «حیوان خانگی و زبان‌بسته» می‌خواهد و با حضور او به‌عنوان یک انسان مشکل دارد، هم چشم ایدئولوژی-اعم از ایدئولوژی مذهبی و سیاسی- از

کسانی‌اند که با این گزارش‌ها پول در آورده‌اند. منابع مالی صنعت جنسیت نیز مخالف سخن‌های نو است و کارمندان صنعت جنسیت را از هرگونه رفتار و گفتار و پندار منفی ارزش‌های دینی و اجتماعی منع می‌کنند. بازار بازار است. همان‌گونه که شرکت‌های مخابراتی برای پول درآوردن، در تبلیغات ماه رمضان خود سفره‌افطار پهن می‌کنند و صدای قرآن پخش می‌کنند، صنعت جنسیت نیز از باورهای دینی و فرهنگ افغانی ستایش می‌کند، که زن را موجود زندانی و حیوان بی‌زبان می‌خواهد.

به‌رغم تظاهر به نوگرایی، صنعت جنسیت از نوگرایی می‌ترسد. امر نو بازار این صنعت را کساد می‌کند. تأکید صنعت جنسیت بر پاس‌داری از ارزش‌های دینی و افغانی می‌توان نشانه‌ی بارز ترس از امر نو دانست. اگر واژه‌های ژارگون را که زبان تجاری این صنعت است برداریم، هیچ سخن نوی نمی‌ماند. ته ته ادبیات این صنعت همان نصیحت‌های پدران بزرگ‌منشانه و بی‌محتوایی است که ملاها و مولوی‌ها در خطابه‌های شان ایراد می‌کنند. امرنو و امتحان‌نشده خطرناک است. اعتراض ستمگران بر زن را بر می‌انگیزد. ملاها غائله خلق می‌کنند. ماشین این صنعت متوقف می‌شود و از رفتار باز می‌ماند. به اسلام نباید گیر داد، حتا اگر عامل اصلی بدبختی زنان اسلام باشد. آداب و ادب قبیله را نباید نقد کرد، زیرا توهین به فرهنگ ملی درخشانی است که زن را «حیوانونه» خطاب می‌کند. نام ستمگران به زن را نباید یاد کرد، زیرا زور دارند و خطرناک‌اند و بازار زنجیره‌ای این صنعت را تهدید می‌کنند. باید جارگون سخن گفت. به حد نرم و ملایم که هم‌چون نسیم بهاری گونه‌های ستمگران را بر زن نوازش دهد و خنکا بیخشد. در برابر اگر پای منافع پولی باشد باید اسلام را برجسته کرد و همانند جن‌گیرها در لای درز ارزش‌ها رازهای عجیب و غریبی را کشف کرد: لطافت زن در متون دینی. حجم عظیمی از کمک‌های مالی اختصاص یافته به زنان در راستای بسط و توسعه‌ی عوامل سرکوب‌گر مصرف شده‌اند. خبرگان تلویزیونی و مطبوعاتی به‌عنوان پیچ‌مهره‌ی صنعت جنسیت توان آن را دارد که ساعت‌ها درباره طبع لطیف زن و فضایل او به‌عنوان مادر، نه موجود مستقل و دارای ارزش‌های خودآیین، وراجی کنند. فعالان زن شاغل در صنعت جنسیت به مراتب خطرناک‌تر از ملاها و خبرگان تلویزیونی است. آن‌ها نه تنها به نام نام و نان کمایی می‌کنند، بلکه ساعت‌های طولانی در برابر آینه می‌ایستند و ظاهر شان را موبه‌مو با خواست جنسی مردان عیار می‌سازند. آن‌ها خود شان را در مقام مدافع حق زنان و دادخواه قانون محو خشونت علیه زنان جا زده‌اند، اما به جای دفاع و دادخواهی از حق انسانی زن در هتل‌های مجلل جهان و «رسانه‌های قیج» و چشم‌چران ملی و بین‌المللی جلوه می‌فروشند. بی‌آن که یادی از زنان کنند و یا حتا به یاد بیاورند که در کدام جایگاهی قرار دارند، عکس‌های یادگاری آن‌ها از نشست‌ها و آموزش‌های کوتاه‌مدت همه جا را پر کرده‌اند. تمامی برنامه‌های معطوف به محو تبعیض جنسیتی در افغانستان، در نهایت به تصویرهای اروتیک یادگاری خاتمه می‌یابند.

اساساً طراحان نشست بن از قدرت جذب مالی زن به خوبی آگاه بودند. تأکید بر حق زن برای آن‌ها معنای اخلاقی نداشت، معنای سیاسی- نظامی داشت. بدون حضور سیمولیک زنان در ساختار قدرت، دریافت کمک‌های مالی از ملت‌ها و دولت‌ها ناممکن بود. تروریست را خطر جهانی می‌دانست، این خطر اما بیش از همه متوجه زن بود. گذشت زمان نشان داد که سخن گفتن از تبعیض جنسیتی در افغانستان و بخش و نشر درد و رنج زنان در رسانه‌ها، شکل بازگونه‌ی همان تبلیغاتی است که در کشورهای توسعه‌یافته کالای شان را با میانجی تن زن به فروش می‌رسانند. در هر دو صورت زن کالای تجاری است و به هدف به‌دست‌آوردن منابع مالی بیشتر و کندکاوه‌های منابع جدید سرمایه از زن تبلیغ می‌شود. بدل شدن حق‌رهایی به «صنعت جنسیت» و منبع جذب پول و سرمایه زن افغانی را به کالایی تجاری بدل کرده است که مهر اخلاقی و حقوق بشری در پیشانی دارد. قانون منع خشونت علیه زن، تساوی حقوقی زن و مرد در قانون اساسی و دیگر فعالیت‌ها در صنعت جنسیت استحاله شدند و نتوانستند «داغ فرودستی بیولوژیک» از سیمای زنان کشور پاک نمایند. پی‌آیند این قانون، حضورنمایشی زنانی بود که به‌جای دفاع از حقوق زن لباس‌های نو و زیورآلات گران‌بهای شان را به نمایش می‌گذاشتند. خانه‌نشینی به‌عنوان یک فضیلت اخلاقی، زن افغانی را در حد یک حیوان خانگی فروگذاشته است: حیوانی که به قول آدورنو «به نام‌اش پاسخ می‌دهد، در خود محصور است و با این حال در معرض دید قرار می‌گیرد، یک اجبار غریزی جای خود را به اجبار بعدی می‌دهد، هیچ ایده‌ی در ورای آن گسترش نمی‌یابد. در حیوان از دست‌دادن تسلی با کله‌ی ترس، فقدان آگاهی از خوش‌بختی یا غیبت سوگواری جبران نمی‌شود (آدورنو، ۱۳۸۳: ۴۰۲)». صنعت جنسیت نه تنها نتوانست بار «حیوانونه» را از دوش زن افغانی بردارد، بلکه مکانسیم‌های اخلاقی و قانونی را که می‌توانست رهایی زن در پی داشته باشد، نیز به مانع‌رهایی و کالایی تجاری بدل کرد. تا زمانی که زن حیوانونه باشد، نمی‌تواند خوش‌بخت باشد، زیرا «قوی‌ترین حیوان نیز شکننده است و نمی‌تواند چرخه‌ی مقرر را به یاری شناخت متوقف سازد(همان)».

یادداشت: این مقاله به تاریخ «یک‌شنبه، ۹ سنبله ۱۳۹۳» در ویژه‌نامه اطلاعات روز «توانایی و تنهایی» (ویژه زنان) نشر شده است. به مناسبت هشتم مارچ، روز جهانی زن، این نوشته بازنشر شده است.

هم‌چنین می‌توان از بی‌شمار پروژه‌ی خرد و بزرگ ملی و بین‌المللی درباره زنان یاد کرد که در سال‌های اخیر در مورد بهتر شدن وضعیت زنان طراحی و اجرا شده‌اند. هیچ کدام از این پروژه‌های دولتی و غیردولتی، ملی و بین‌المللی اما نتوانسته‌اند گره از کار فروبسته‌ی زنان بکشایند. مشکلات زنان هم در ولایت‌های دور دست، هم در مرکز و پایتخت هر روز شدیدتر می‌گردد و خشونت‌های سیاسی و اجتماعی علیه‌ی زن فراگیرتر، ستمگری و قساوت در حق زن امرعادی و پیش پا افتاده است و ارتکاب خشونت نه تنها امر قبیح و مذموم نیست، بلکه افتخار و نشانه‌ی «غیرت افغانی» به‌شمار می‌رود. به‌رغم برنامه‌های عجیب و غریب و شاخ و دم‌داری چون «ارتقای ظرفیت»، «آگاهی‌دهی به مردم»، «برنامه‌های آموزشی کوتاه‌مدت» و تبلیغات مضحک تلویزیونی-رادیویی و پلاکاردهای تبلیغات در آموزش‌گاه‌ها، اداره‌ها و فضاهای عمومی شهر که تمامی این‌ها با پول کمک‌های اختصاص یافته برای زنان تمویل می‌شوند، فضای خصوصی و خانواده و بیرون از خانه یک‌سان بر زن خشونت روا می‌دارند.

در آن فقط واژه‌های جارگونی که معنایی را نمی‌رساند، کاربرد دارد. جادوگران صنعت جنسیت با زبان قتشیمی سخن می‌گویند و با نیروی سحرانگیز مفاهیم فتیش شده، همه را مغلوب و مسحور خود می‌سازند. هم‌چنین بلداند که در رسانه‌ها چگونه ظاهر شوند و در کنفرانس‌های مطبوعاتی کدام تاجر صنعت جنسیت دقیقاً در کجا بایستد و یا بنشیند تا مورد پسند دونرها و حامیان مالی قرار گیرد. در کجا بخندد و در کجا بگریزد. خندیدن و گریستن به کدام شیوه، در به دست‌آوردن پول و برانگیختن حس ترحم دونرها تأثیر موثرتر است. بخشی از تاجران پول‌دار امروز کسانی هستند که محنت و درد زن تجارت می‌کنند. این امر که محتوای کار چیست و تا چه حد گره از مشکلات زنان می‌گشاید، مهم نیست، بعد تجاری رنج و درد و تبلیغاتی کردن آن مهم است. به همین خاطر است که پس از سال‌ها کار در باره زنان، نه تنها به لحاظ عملی مشکلی است، بلکه حتا یک گزارش واقعی و مستند هم درباره مشکلات وجود ندارد. گزارش‌ها ساختگی، جعلی و پشت‌میزی‌اند. پس از کنفرانس مطبوعاتی و قبول شدن گزارش‌های نهایی از سوی دونرها، نخستین کسانی که اقدام به محو این گزارش‌ها اقدام می‌کنند،

زن می‌ترسد. زن موجود ترس‌ناک است: شیطان و خطر قطعی دین و ایمان. این موانع فرهنگی و اجتماعی در حال حاضر به صخره‌ی گذرناپذیر دیگری نیز برخورد کرده است: صنعت جنسیت و بدل شدن رنج زنان به کالای قابل فروش. برجسته‌سازی مسئله‌ی جنسیت، بیش از آن که بعد اخلاقی داشته باشد، بعد تجاری و کالایی دارد. صنعت جنسیت محرومیت زن می‌فروشد و پول به‌دست می‌آورد. نهادهای مدافع زن، که نیروی عظیم حیوانات انجویی را به‌عنوان کارمندان در اختیار دارند، تاجرانی هستند که تکنیک‌های فروش زن در برابر پول را به‌درستی بلداند. شکل امروزی شده‌ی همان ساحران و جادوگرانی که در دوران قدیم مشکل زن را با ورد و جادو حل می‌کردند. مشکلات زنان در افغانستان، یک مشت حرف روی میزی است؛ کنفرانس مطبوعاتی در هتل‌های مجلل خارجی و داخلی. مطبوعات و رسانه‌ها همان قدر در صنعت جنسیت غرق‌اند که دولت و نهادهای مدنی. کارگزاران صنعت جنسیت بلدند که در پروپوزال‌ها و گزارش‌های شان روی کدام مسئله تأکید کنند تا پول به‌دست آورند. این صنعت گفتمانی را خلق کرده است که

گفت و گوهای صلح افغانستان: اعتبار پاکستان در خطر است

اگر جنگ داخلی افغانستان شدیدتر شود، چین و امریکا به عنوان متحدان پاکستان باورشان به نیت اسلام آباد را از دست خواهند داد

منبع: الجزیره / احمد رشید

ترجمه: حمید مهدوی

اگر پاکستان نتواند طالبان را روی میز [گفت و گوهای صلح] بکشد، دور بعدی گفت و گوهای گروه چهارجانبه که قرار است روز دوشنبه در اسلام آباد برگزار شود، شاید آخرین دور گفت و گوها باشد. نظر به بیانیهای روز شنبه طالبان، این گروه به دلیل حضور نیروهای امریکایی در افغانستان و حملات هوایی جاری نمی خواهد در گفت و گوهای مستقیم صلح با حکومت افغانستان در چارچوب گروه همکاری چهارجانبه شرکت کند.

چین، ایالات متحده، افغانستان و پاکستان چندین دور این گفت و گوها را دایر کرده اند؛ گفت و گوهایی که تاکنون نتوانسته است طالبان را به شرکت در گفت و گوی صلح با حکومت افغانستان متقاعد سازد. اگر ناکامی دیگری وجود داشته باشد، پیامدهای آن برای تمام منطقه هراسناک خواهد بود: اشرف غنی با یک عکس العمل شدید سیاسی در کشورش مواجه خواهد شد، طالبان با تشدید حملات شان در فصل بهار در ظرف چند هفته ولایت کلانی را تصرف خواهند کرد و اعتماد بین المللی به پاکستان که در بازی طالبان نقش دوگانه ایفا کرده است، فرو خواهد پاشید.

تاثیر دومینو

طالبان صرف یک بار در ماه جولای گذشته با رژیم کابل دیدار کرده است، اما آن گفت و گوها به زودی به دلیل نشر شدن خبر مرگ دو سال قبل ملا عمر، رهبر طالبان، متوقف شد. از آن زمان تاکنون، گروه هماهنگی چهارجانبه به هدف آوردن طالبان در گفت و گوهای صلح چندین نشست دایر کرده است. در عوض، طالبان در طول زمستان موجی از حملات ویران کننده و روحیه کش را بر نیروهای افغانستان و مردم ملکی راه اندازی کرده اند. طالبان اکنون در آستانه تصرف ولایت جنوبی هلمند قرار دارند و اگر این ولایت سقوط کند، تاثیر دومینو برجای خواهد گذاشت و ولایت های جنوبی بیشتری به دست آن ها سقوط خواهد کرد. مهم ترین مسئله بحران، تاجایی که کابل و جامعه جهانی نگران آن هستند، ناکامی پاکستان در اعمال فشار واقعی بر طالبان است تا از خشونت بکاهند و به گفت و گوها بیاندیشند. رهبران طالبان در پاکستان زندگی می کنند، نیازها و سربازان آن ها از جمع ۲،۵ میلیون مهاجر افغانستان که هنوز در پاکستان زندگی می کنند تامین می شود و جمع آوری پول آن ها که کنترل تجارت مواد مخدر را شامل است، نیز تا حدودی از میان ستیزه جویان پاکستان حاصل می شود.

با وجود ادعاهای حکومت نخست وزیر نواز شریف و ارتش این کشور مبنی بر جنگ با تمام گروه های تروریستی، واقعیت این

است که طالبان افغانستان از سال ۲۰۰۱، زمانی که آن ها توسط امریکایی ها شکست خوردند و به پاکستان عقب نشینی کردند، در سنگرهای شان در کوئته و پشاور آزاد گذاشته شده اند.

اعتراف پاکستانی ها

اخیراً یک مقام پاکستانی برای نخستین بار در واشنگتن به چنین چیزی اعتراف کرد. سرتاج عزیز، مشاور امور خارجه [نخست وزیر] پاکستان، گفت: «ما تاحدودی بر طالبان نفوذ داریم چون رهبران آن ها در پاکستان هستند و از امکانات پهلادستی برخوردارند.» «خانواده های آن ها این جا هستند. ما می توانیم از آن ها به عنوان اهرم فشار برای اعمال فشار بر آن ها استفاده کنیم و بگویم در گفت و گوها شرکت کنید.»

این گونه اعتراف ها قبلاً به صورت خصوصی با امریکایی ها و چینی ها انجام شده، اما هرگز علنی نبوده است. آن چه که خیلی واضح نیست این است که آیا این ها نشانه هایی اند که پاکستان، مثلاً با قطع جریان ورود طالبان به افغانستان یا حتا دادن ضرب الاجل به رهبری طالبان برای ترک پاکستان، بر طالبان واقعاً اعمال فشار خواهد کرد که آن ها را وادار به گفت و گو با کابل کند.

هم چنین واضح نیست که آیا اعتراف عزیز نشانه ای از درماندگی، ناچاری یا حتا تداوم خودداری پاکستان در مبارزه با طالبان است. در جریان چند ماه گذشته، پاکستان خط و سیر متخاصمی را در قبال کابل دنبال نموده است و تاکید کرده است که کابل نخست [باید] صدها تن از طالبان پاکستان را که در ولایت های شرقی افغانستان مخفی هستند و به طور منظم از آن جا بر ارتش پاکستان حمله می کنند، بازداشت کند. با این حال، واقعیت این است که این ولایت ها - ننگرهار، کتر و بدخشان - تقریباً تحت کنترل حکومت افغانستان نیست. علاوه بر آن، طالبان پاکستان توسط طالبان افغانستان و القاعده میزبانی شده اند. طالبان پاکستان بدون چنین میزبانی ای نمی توانستند دوام بیاورند. با این حال، پاکستان تاکنون خشوند است که طالبان افغانستان در پاکستان غیرفعال باقی مانده اند و بر نیروهای پاکستان حمله نکرده اند.

یک برآیند موقفانه در این گفت و گوها می تواند به یک گفت و گوی جدی میان طالبان و کابل، آتش بس نهایی و یک نقشه راه دقیق در مورد چگونگی ادغام طالبان در حکومت، منجر شود. این گونه امیدواری ها تاکنون باعث ادامه گفت و گوها شده است، اما اگر از آن نتایجی به دست نیاید، دیر دوام نخواهد کرد. افغانستان با یک جنگ داخلی چند بعدی با طالبان مواجه است که اکنون گروه هایی چون القاعده، جنبش اسلامی ازبکستان، چچنی ها و چندین گروه پاکستان به این گروه کمک می کنند. روحیه بسیاری

از مقام ها، سربازان و فرماندهان افغان ضعیف است و بسیاری از مقام ها تلاش دارند با طالبان معامله کنند.

سربازگیری داعش

طالبان و ارتش افغانستان نیز در ولایت های شرقی هم مرز با پاکستان به صورت جداگانه با داعش می جنگند؛ داعشی که تلاش دارد از میان اعضای ناراضی طالبان سربازگیری کند. داعش در پاکستان نیز حضور دارد که در صورت ناکامی این گفت و گوها و بی نتیجه ماندن آن، این حضور گسترده تر خواهد شد. اگر جنگ داخلی به طور قابل توجهی تشدید شود، متحدان نزدیک پاکستان، از قبیل چین و ایالات متحده، را مجبور خواهد کرد اعتماد شان به نیت اسلام آباد را از دست بدهند. برای پاکستان، سرمایه گذاری زیربنایی چین در جریان ۱۰ سال و وام های مداوم صندوق بین المللی پول و بانک جهانی به اقتصاد بحران زده ای این کشور در خطر [از دست رفتن] است.

خطر دیگر این است که غنی به سرعت حمایت اکثریت افغان ها را که از اعتماد غنی به پاکستان خشمگین هستند، از دست می دهد. اگر این گفت و گوها نتیجه ای به دنبال نداشته باشد، غنی با تهدیدات سیاسی ای مواجه خواهد شد که ریاست جمهوری او را تضعیف می کند. جنرال جان نیکلسن، فرمانده جدید امریکایی، به تازگی فرماندهی ۱۳۰۰۰ نیروی ناتو را برعهده گرفته است؛ نیروهایی که شامل ۹۸۰۰ سرباز امریکایی حاضر در افغانستان است. او اخیراً به کمیته نیروهای مسلح سنای امریکا گفت که اوضاع امنیتی در افغانستان «در حال بدتر شدن» است.

نیروی ویژه، طیاره های بدون سرنشین و هواپیماهای امریکایی بیشتر به جنوب افغانستان که با بزرگترین تهدید طالبان مواجه است، اعزام شده اند.

جنرال راحل شریف، فرمانده ارتش پاکستان، قول داده است در تمام جهات با تروریسم بجنگد، در قبال گروه های گزینشی عمل نکند و به صلح در افغانستان کمک کند. ارتش [پاکستان] در حال حاضر نیز در کاهش فعالیت های تروریستی در پاکستان، با دنبال کردن گروه های تروریستی، از جمله طالبان پاکستانی، در جنوب و شمال این کشور، کار زیادی انجام داده است. اکثر پاکستانی ها می خواهند [گفته های] جنرال شریف را باور کنند که ارتش در مورد از بین بردن تمام اشکال تروریسم بسیار جدی است. این جدیت باید خلاص شدن از شر طالبان افغانستان و فرستادن دوباره آن ها به افغانستان را نیز به عنوان بخشی از برنامه صلح شامل باشد. کامیابی یا ناکامی این گفت و گوهای صلح می تواند آینده ثبات آسیای جنوبی و مرکزی را تعیین کند. نتیجه آن حیاتی خواهد بود.

چرخ گردون

سخن سخی داد هاتفا

چرخ گردون هم عصبانی است

یک وقت بود که من ثریایی نداشتم تا چاره ام کند، یعنی به خنجر پاره ام کند، ولی شب و روز به مرحوم ساربان گوش می دادم. ایشان می گفت:

اگر دستم رسد بر چرخ گردون

از او پرسم که این چون است و آن چون

یکی را داده ای صد ناز و نعمت

یکی را قرص جو آلوده در خون

با خود می گفتم که این حرف دل من هم هست. من هم اگر فرصت پیدا کنم و بتوانم لحظه ای از فیس بوک خارج شوم و جناب آقای چرخ گردون به من وقت ملاقات بدهد، حتماً همین سوال را از او خواهم پرسید.

اما چنان که می دانید چرخ گردون هم از ما مصروف تر است. مصروف تر که چه، بالکل هوش و حواس خود را از دست داده و شب و روز گرد خود می چرخد. به قول خیام حال چرخ از من و تو خراب تر است. این است که فرصت ملاقات نشد و نشد تا این که دولت وحدت ملی روی کار آمد. روزی به من خبر رسید که چرخ گردون وقت ملاقات داده و اگر می خواهی با ایشان حرف

فرست ملاحظاتی کن و نشد تا این که دولت وحدت ملی روی کار آمد. روزی به من خبر رسید که چرخ گردون وقت ملاقات داده و اگر می خواهی با ایشان حرف بزنی، آماده شو. رفته پیش چرخ گردون و اولین سوالی که پرسیدم همین بود که آخر این چه کاری است که یکی در ارگ نشسته و یکی در قصر سپیدار و ترنگ شان آن قدر خوش است که نبرس؛ آن یکی دانه ای انگور می خورد (علی رغم معده ای ناجور خود) و تسیب می گرداند و سر فلک اش خبر نیست و این یکی هر چه رنگ در عالم است را به واسکت های خود چسبانده و از هیجان در پوست خود نمی گنجد. این از آن ها و نعمتی که به آن ها داده ای. اما یکی دیگر، آری همان سرباز را می گویم، یک لقمه نان ندارد و با شکم خالی می جنگد و هر روز توسط برادران محاصره می شود و روزها و شبها تشنه لب می ماند. چرا این طور است؟ چرخ گردون، که شنیده بودم به حوصله مندی معروف است، از این سوال من برآشفته و گفت:

«یک چیز می گویی که خودت ام نمی فامی چی اس. گناه از خود همو سرباز اس. والله بالله مه باشم امو میله ای کلاشینکف خوده د آستین همی دو بی وجدان می زلم. تو اگه سرباز باشی زیر دست همی رقم آما می شینی؟ مه نمی گم که بخیز برو به آلمان. حداقل یک دغه صدا بته خو بکش. محاصره می شی گپ نمی زنی، زخمی می شی گپ نمی زنی، فروخته می شی گپ نمی زنی، به فامیلت بی احترامی می شه گپ نمی زنی. ای دیگه چه رقمش اس...؟»

حتماً می گوید ادامه ای گفت و گو چه شد؟ خاک بر سر من و شما.

هر روز روزنامه اطلاعات روز را پشت در منزلتان در یافت کنید

Subscribe to Daily Etilaat Roz

6 Months 120\$ USD

Annual 200\$ USD

برای ادارات دولتی و شرکتها

نشش ماهه ۳۰۰۰ افغانی

یک ساله ۵۰۰۰ افغانی

برای متعلمین و محصلین

نشش ماهه ۲۰۰۰ افغانی

یک ساله ۴۰۰۰ افغانی

یادداشت: تنها یادداشت روز دیدگاه رسمی اطلاعات روز می باشد. مسئولیت سایر نوشته ها به نویسندگان آن بر می گردد.

zaki.daryabi2@gmail.com

صاحب امتیاز و مدیرمسئول: ذکی دریابی

jawad.najee@gmail.com

معاون مدیرمسئول: حمیرا رسا

سردبیر: جواد ناجی

دبیر خبر: عصمت الله سروش

گزارشگر: نازنین شفايي، راحله رسول

ویراستار: الیاس نو اندیش

صفحه آرا: هادی دریابی

بازاریاب: محمد حسین چویا ۰۷۶۷۱۵۲۰۶۲

ایمیل: dailyetilaatroz@gmail.com

آدرس: کابل، کارته سه، سرک شورا

شماره تماس: ۰۷۸۹۶۴۵۱۶۰

مسئول توزیع: روح الله مردادی ۰۷۷۶۹۴۰۴۵۴ / ۰۷۹۲۹۱۹۳۳۲

۱۴ هزار پناهجوی گیرمانده در مرز مقدونیه: هیچ کسی به فکر ما نیست

توجهی نمی‌کند، ما هم کاری نمی‌توانیم بکنیم.» کمیساریای عالی پناهندگان سازمان ملل متحد اعلام کرده است که بحران پناهجویان در اروپا به دلیل این که کشورهای اروپایی مرزهای خود را می‌بندند، بحرانی «خودساخته» است. گزارش‌های نشان می‌دهد که روزانه هزاران پناهجو و مهاجر به امید رسیدن به اروپا، از طریق سواحل ترکیه وارد جزایر یونان می‌شوند.

هنوز خبری درباره دایر شدن این مرکز دریافت نشده است. تعداد زیادی از کودکان و افراد سالخورده در اثر سرمای هوا بیمار شده‌اند اما به تجهیزات پزشکی و یا دارو برای درمان شان دسترسی ندارند. یکی از پناهجویان می‌گوید: «۱۰ روزی است که این جا هستم و کودکان و سالخوردهگان زیادی بیمار هستند و نیاز به مراقبت دارند اما هیچ‌کس

اطلاعات روز: حدود ۱۴ هزار پناهجو در منطقه ایدومنی در مرز مقدونیه در انتظار ورود به خاک این کشور به سر می‌برند و می‌گویند، هیچ‌کس به فکر آن‌ها و شرایطی که در آن بسر می‌برند، نیست و این جا گرفتار شده‌اند. به گزارش یورو نیوز، با وخیم‌تر شدن شرایط برای این افراد، دولت یونان وعده داده که یک مرکز رسیدگی‌های پزشکی در این منطقه برپا کند اما

facebook

بگو مگو از facebook

عباس فراسو

پس از توشیح فرمان تقیینی به منظور اصلاح نظام انتخابات!

کمیته‌گزینش کمیشنران کمیسیون‌های انتخابات با درک مسئولیت تاریخی خود باید به چند نکته اساسی در روند گزینش کمیشنران توجه کنند: این کمیته، با درک مسئولیت قانونی‌ای که در حال و آینده دارند، باید به‌صورت شفاف و به دور از اغراض سیاسی وظایف شان را به پیش ببرند؛ زیرا، هر نوع اقدام خلاف قانون در آغاز کار انتخاباتی می‌تواند کشور را یک بار دیگر به بحران سیاسی و پرتگاه سقوط بکشانند. به منظور شفافیت پروسه تهیه فهرست نامزدان عضویت در کمیسیون‌های انتخابات، باید این کمیته فعالیت‌های خویش را از آغاز تا انجام (تهیه طرز العمل کاری، پذیرش درخواستی درخواست دهندگان، بررسی درخواستی‌ها و انتخاب نامزدان برتر) به‌صورت باز و در حضور رسانه‌ها و نهادهای مدنی انجام دهند. برای جلب اعتماد مردم و جامعه بین‌المللی به پروسه انتخابات، باید فهرست نامزدان عضویت در کمیسیون‌های انتخاباتی نشر گردد، و برای کسانی که اعتراض دارند و یا درخواست دهندگانی که شکایت و اعتراض داشته باشند، حد اقل یک هفته وقت داده شود. اعتراضات و شکایات نیز در یک پروسه شفاف و باز باید بررسی شود و در صورت موجه بودن، تغییرات نهایی در فهرست صورت گیرد. همه‌ی این امور باید حد اکثر الی یک ماه به اتمام برسد، تا در سال آینده ما شاهد برگزاری انتخابات باشیم. از سران حکومت وحدت ملی نیز انتظار می‌رود تا در روند کار کمیته‌ی گزینش دخالت نکرده و بگذارند کمیته گزینش به‌صورت مستقلاً و در مطابقت با قانون اساسی و قوانین انتخاباتی کشور، کار نمایند.

Haseeb Ammar

حسن ترابی، خاموشی یک پدیده‌ای تجدد خواه!

اندیشه‌ی دکتر حسن ترابی که به پدر معنوی اسلام‌گرایان سودان شهرت داشت و از رهبران پرنفوذ جنبش اسلام سیاسی در جهان اسلام بود، درست مثل اندیشه سید جمال الدین تا حد زیاد در تضاد با فکر این جریان بود. در سیاست عملی او را به تمامیت خواهی و پرخاشگری متهم می‌کردند. من به آن بخش از شخصیت او کاری ندارم. اما ترابی با دانش دائره‌المعارفی و فهم عمیقی که از دین داشت، در دیدگاه‌های تجدد خواهانه‌اش در حدیث، فقه و اصول فقه، از بسیاری از دانشمندان تجدد طلب که امروز بیشتر نام شان سر زبان‌ها است، مثل محمد اركون، نصر ابوزید و عبدالکریم سروش، سبقت داشت. او از اوایل دهه‌ی سال ۱۹۷۰ میلادی به این سو به طرح دیدگاه‌های مغایر بیشتر دانشمندان مسلمان آغاز کرد. ترابی چندین کتاب در زمینه بازنگری در تفسیر، حدیث، فقه و اصول فقه و حتا علم کلام نوشته است. حسن ترابی در سال ۱۹۸۲ گفت، اندیشه مهدی که شیعه‌ها و سنی‌ها به ظهور او برای نجات جهان باور دارند، خرافه و چرندی بیش نیست. چنین اندیشه، مسلمانان را بیشتر به تبلی و پس ماندن از چرخه تمدن واداشته است. او در بسیاری از احادیث منسوب به پیامبر، حتا احادیثی که در مقدس‌ترین کتاب مسلمانان سنی پس از قرآن، یعنی بخاری آمده شک داشت. ترابی معتقد بود که نباید، به صحابه پیامبر به دیده تقدیس نگریست و تصور کرد آن‌ها گفته‌اند، قابل نقد نیست. او برخلاف بیشتر علمای مسلمان، معتقد بود که زن می‌تواند در نماز پیشوا و امام باشد و مردها به او اقتدا کند. حتا می‌گفت زن غیر مسلمان- و هم‌چنین یک مرد غیرمسلمان- می‌تواند رهبر یک جامعه اسلامی باشد، مشروط بر این که عادلانه حکومت کند. هم‌چنین برخلاف بسیاری دانشمندان مسلمان، دکتر حسن ترابی باور داشت که یک زن مسلمان می‌تواند با یک مرد غیر مسلمان مسیحی یا یهودی ازدواج کند. حسن ترابی مخالف قتل مرتد بود.

خیر جرات

یک روز «زنانگی!» من با رغم همه «زنانه‌های زن‌ستیز» هشتم مارچ را با دید خود تفسیر می‌کنم. بیایید از حق نگذریم! در بدو امر باید اعتراف کنیم که «تبعیض جنسیتی» را به تعبیر کج تعریف کرده‌ایم. بانوان به اصطلاح و به قول خودشان «فعال!»، تبعیض جنسیتی را تنها در آزار و اذیت خیابانی خلاصه کرده‌اند. من اما، معتقدم هیچ آزار و اذیت خیابانی وجود ندارد. اگر دارد هم از جانب همین فیس‌بوکیان فعال، اعم از هر دو قشر صورت می‌پذیرد. راستش، بهتر است همین آزار خیابانی را نامش را بگذاریم آزار فیس‌بوکی. همین فعالان (قشر «مرد!») که امروز چهره‌های «زنانگی» شان را با چند شعار (زن مادر است و خواهر است) به نمایش گذاشته‌اند، ولا! کشته و مرده‌ی لایک و کمننت و چند مسج از جنس «زن» هستند. و حتا اگر آن حساب مستعار هم باشد، این‌ها ارضا می‌شوند. و همین بانوان به اصطلاح فعال فیس‌بوکی-مدنی، که امروز با مقوله‌های کلیشه‌ای از هشتم مارچ پاسداری می‌کنند و به نحوی از تبعیض جنسیتی به اصطلاح رنج می‌برند، در خفا هزار فجایع و فحاشی نیز انجام می‌دهند. آزار خیابانی و فیس‌بوکی برای این‌ها فقط و فقط به خاطر اشتها شان اهمیت دارد. وگرنه برای شان لذتی بیش نیست. تبعیض جنسیتی، بیشترین متوجه روستاها و قصبات است. روستاهای دور که هنوز «ارباب‌سالاری» حاکمیت مطلق دارد و سنت‌های کهنه و مبتذل مجویز است، تبعیض جنسیتی را می‌شود با جسم و روح لمس کرد. کم‌تر اتفاق می‌افتد که از حومه‌ی شهر، یک «دختر» هم‌چنان که در اطراف به «بد» داده می‌شود، بالایش ظلم روا داشته شود. کم‌تر هستند دختران شهر و به‌خصوص آن‌هایی که حتا فیس‌بوکی هم هستند، با قیودات روستایی زندگی کنند. آن‌هایی که در ظاهر فرشته و در خفا «فاحشه» تشریف دارند، بدانند که این نفی تبعیض جنسیتی متوجه آن‌ها نیست و به ناحق خودشان را فریب ندهند و آن‌هایی که به‌خاطر شکار کردن چند دوست فیس‌بوکی از جنس «زن»، هزاران شعار «زنانگی» سر می‌دهند، بهتر است برای درهم شکستن سنت‌های کهنه و مبتذل روستاهای شان عمل و ریاضت به خرج دهند. تا باشد، رسالت حقوق شهروندی- مساوی شان را ادا کرده باشند.

انتخابات آمریکا: ترامپ و کروز از دیگر رقبای جمهوری خواه خواستند تا کناره‌گیری کنند

به راحتی از دمکرات‌ها شکست بخورد. آقایان ترامپ و کروز در انتخابات اولیه شب (۱۵ حوت) در دو ایالت به پیروزی رسیدند. به گفته تحلیل‌گران، به نظر می‌رسد که تنها کسی که می‌تواند در مقابل پیششازی آقای ترامپ ظاهر شود، آقای کروز است. در رای‌گیری‌های روز شنبه در بین دمکرات‌ها، برنی سندرز موفق شد تا در دو ایالت به پیروزی برسد، اما هیلاری کلینتون دیگر نامزد این حزب در مبارزات اولیه درون حزبی با پیروزی بزرگی در لوتیویانا توانسته است پیششازی خود بر دیگر رقبای این حزب را حفظ کند.

اکنون زمان آن رسیده است تا دیگر رقیبان در حزب جمهوری‌خواه از دور رقابت‌ها کنار روند. آقای کروز که در کانزاس و مین پیروز شده است گفته است این نکته که تعداد نامزدها در رقابت‌های اولیه حزبش زیاد است، به نفع آقای ترامپ خواهد بود. در روزهای اخیر چندین رهبر حزب جمهوری‌خواه از جمله پل رایان، رییس مجلس نمایندگان، و سناتور گراهام به صراحت علیه موضع‌گیری‌های سیاسی آقای ترامپ سخن گفته‌اند. بسیاری از جمهوری‌خواهان نگرانند که در صورت نامزد شدن دونالد ترامپ، او در انتخابات سراسری

اطلاعات روز: دونالد ترامپ، میلیاردر جنجالی نیویورکی، از نامزدهای رقابت‌های ابتدایی حزب جمهوری‌خواه خواسته تا صحنه مبارزات را برای رقابت نهایی بین او و تد کروز، دیگر کاندیدای این حزب ترک کنند. به نقل از بی‌بی‌سی، آقای ترامپ پس از پیروزی در کنتاکی و لوئیویانا در یک کنفرانس خبری گفته است که دوست دارد تا مبارزه نهایی برای معرفی شدن از سوی حزب جمهوری‌خواه در انتخابات ریاست جمهوری سال جاری بین او و تد کروز باشد. آقای کروز، سناتور تگزاسی، نیز گفته است که

برنامه ۸ مارچ در ایران لغو شد

شد و تعدادی از تجمع کنندگان نیز بازداشت شدند. ۸ مارچ ۱۳۸۴ در پارک دانشجو و تجمع سال ۱۳۸۵ مقابل مجلس نیز با ضرب و شتم و بازداشت تجمع کنندگان ختم شد. هم‌چنین در سال ۱۳۸۴ مجوز حداقل پنج مراسم دانشجویی لغو شد و در سال ۱۳۸۵ نیز با وجود درخواست مجوز بسیاری از دانشگاه‌ها، مجوز تعدادی از برنامه‌ها لغو شد و گروهی دیگر از دانشگاه‌ها هم از برگزاری هرگونه مراسم در روزهای نزدیک به ۸ مارچ منع شدند. سال ۱۳۸۷ شهرداری تهران مجوز بزرگداشت روز جهانی زن به میزبانی کمیسیون حقوق بشر و کانون وکلای دادگستری مرکز را لغو کرد. سال ۱۳۹۲ مأموران امنیتی از برگزاری مراسم روز جهانی زن در خانه اندیشمندان علوم انسانی تهران جلوگیری کردند.

اجتماعی در رابطه با «تجربه زیسته زنان؛ چالش‌ها و فرصت‌ها» و پردیس عامری پژوهشگر و فعال اجتماعی درباره «روزشمار زنان ایرانی در سالی که گذشت» سخنرانی کنند. لغو برنامه‌ها به مناسبت ۸ مارچ در سال‌های گذشته لغو برنامه‌های ۸ مارچ در ایران سابقه طولانی دارد و اغلب برنامه‌های این روز به بهانه نداشتن مجوز لغو می‌شوند. ۸ مارچ ۱۳۸۲ کمپین «زنان و مردان علیه خشونت تا ۸ مارچ» که توسط مرکز فرهنگی زنان آغاز شده بود، در پارک لاله برگزار شد. اما چند ساعت پیش از برگزاری تجمع، مجوز آن به صورت شفاهی لغو شد. برگزارکنندگان با کپی کردن مجوز در تعداد بسیار به محل برگزاری تجمع رفتند اما در نهایت این تجمع به خشونت علیه زنان کشیده شد.

اطلاعات روز: خبرگزاری‌های ایران گزارش کرده‌اند که برنامه کرسی صلح، حقوق بشر و دموکراسی یونسکو که قرار بود به مناسبت ۸ مارچ روز جهانی زن، روز یک‌شنبه (۱۶ حوت) برای بررسی جایگاه زن در جامعه ایران برگزار شود، لغو شده است. علت لغو این برنامه اعلام نشده است. این برنامه قرار بود در دانشکده حقوق دانشگاه شهید بهشتی برگزار شود. به نقل از رادیو زمانه، طبق برنامه از پیش اعلام شده، قرار بود در این کرسی زانت الیزابت بلیک، عضو هیئت علمی دانشگاه حقوق، ناهید توسلی پژوهشگر و فعال حوزه زنان در مورد «پدیدارشناسی زن در جامعه با تاکید بر گذر از سنت به مدرنیته»، امیر نیک استاد دانشکده حقوق دانشگاه شهید بهشتی درباره «هویت زن ایرانی»، شهناز سجادی وکیل دادگستری و فعال

تغییر محتوای روزنامه «زمان»

پس از اشغال آن توسط دولت ترکیه

برخورد کرد. آمریکا و اتحادیه اروپا هم نگرانی خود را نسبت به اقدامات ترکیه علیه آزادی رسانه‌ها ابراز کردند. این اقدام باعث افزایش نگرانی‌ها درباره مسئله آزادی رسانه‌ها در ترکیه شده است. این روزنامه ارتباط نزدیکی با فتح‌الله گولن، شخصیت مذهبی مسلمان اهل ترکیه داشته است. رجب طیب اردوغان، رییس‌جمهور ترکیه، فتح‌الله گولن را به تلاش برای ساقط کردن دولت متهم کرده است.

کنترل این روزنامه را که از منتقدان دولت ترکیه به شمار می‌رود، به دست گرفت. براساس حکم دادگاه، اداره این روزنامه منتقد دولت به افرادی که از سوی این دادگاه تعیین می‌شوند، سپرده می‌شود. در پی آن پولیس به دفتر این روزنامه در استانبول حمله کرده و در داخل و خارج ساختمان روزنامه مستقر شد. این اقدام با واکنش گسترده معترضان خشمگین روبرو شد. پولیس با توسل به گاز اشک‌آور و ماشین‌های آب‌پاش با معترضان

اطلاعات روز: در ترکیه لحن و محتوای روزنامه پرتیراژ «زمان» در اولین شماره‌ای که پس از تحولات اخیر منتشر شده است، به نحو چشمگیری تغییر کرده است. به گزارش بی‌بی‌سی، این روزنامه که عموماً در صفحه اول خود مطلبی را در انتقاد از دولت ترکیه منتشر می‌کرد در این شماره از یکی از پروژه‌های اصلی ساخت و ساز دولتی تقدیر کرده است. دادگاهی در استانبول روز جمعه (۱۴ حوت)

نخستین محموله نفت ایران پس از توافق هسته‌ای به اروپا رسید

اروپا بود. در پی تشدید تحریم‌ها، فروش نفت ایران از دو و نیم میلیون بشکه در روز به یک میلیون بشکه کاهش پیدا کرد. بعد از اجرایی شدن توافق هسته‌ای بین ایران و قدرت‌های جهانی و برداشته شدن تحریم‌ها در نیمه ماه جنوری سال جاری، ایران می‌گوید که تولید نفتش را ۵۰۰ هزار بشکه افزایش داده است. وزارت نفت ایران می‌گوید که می‌خواهد تا پایان سال میلادی جاری صادرات نفت خام را به ۲ میلیون بشکه برساند.

این دو محموله به علاوه محموله سومی متعلق به شرکت لوک اوویل روسیه اواسط ماه میلادی گذشته از بندر خارک ایران بارگیری شدند. گزارش شده که تخلیه اولین محموله نفت ایران در اروپا از نظر نمادین مهم است چون پایان عملی تحریم‌ها و آغاز فصل تازه روابط ایران و اتحادیه اروپا در حوزه انرژی را رقم می‌زند. اتحادیه اروپا در پی تشدید تحریم‌های بین‌المللی در ماه جون سال ۲۰۱۲ میلادی خرید نفت خام از ایران را متوقف کرد. پیش از آن یک پنجم کل صادرات نفت خام ایران به اتحادیه

اطلاعات روز: برای اولین بار بعد از برداشته شدن تحریم‌ها علیه ایران یک محموله نفت خام این کشور روز یک‌شنبه (۱۶ حوت) به پالایشگاهی در اتحادیه اروپا رسید. به نقل از بی‌بی‌سی، این محموله شامل یک میلیون بشکه نفت خام است که از طرف شرکت نفت اسپانیایی سیپسا برای پالایشگاهش در جبل الطارق خریداری شده است. نفتکش دیگری هم با دو میلیون بشکه نفت خام ایران که شرکت توتال فرانسه خریده، در راه اروپاست.

توماس مولر:

باید دورتموند را ۰-۱ می بردیم

دورتموندی‌ها راه‌های زیادی را برای رسیدن به دروازه ما امتحان کردند اما ما هم مثل خرگوش تزئینی سفره عید پاک نایستاده بودیم آن‌ها را تماشا کنیم. هر چه باشد حریف‌شان اسمش بایرن مونیخ بود. بازی امروز گامی به سوی قهرمانی بود.

در زمین رقابت فشرده و بسیار سریعی در جریان بود. به نظر می‌رسید تیم ما در کنترل بازی مخصوصاً در نیمه دوم دست برتر را داشت. البته لازم نیست به این مناسبت به خودمان جایزه بدهیم بلکه همین قدر که این پنج امتیاز اختلاف با آن‌ها را تا پایان فصل حفظ کنیم، از همه جهت راضی خواهیم بود. اما برای تحقق این مهم باید از جان مایه بگذاریم. باید با صحیح‌ترین سیستم جلو برویم؛ آن‌گاه می‌توانیم به هدفمان برسیم. روزهای پرهیجانی پیش رو داریم و در تک تک بازی‌ها تحت فشار هستیم.

مهاجم شوخ‌طبع بایرن مونیخ ضمن رجز خواندن مجدد برای دورتموندی‌ها اذعان کرد چاره‌ای ندارد جز این‌که از تساوی تیمش مقابل زنبورها راضی باشد.

دوتیم در حالی شنبه‌شب مقابل هم قرار گرفتند که شکست هفته گذشته بایرن مقابل ماینس، اختلاف دو تیم در صدر جدول را به ۵ امتیاز کاهش داد. هر دو تیم امیدوار بودند با کسب سه امتیاز، شرایط را به سود خود رقم بزنند اما در نهایت به تقسیم امتیازات رضایت دادند.

توماس مولر به خبرنگاران گفت: من بازیکنی نیستم که از تساوی بدون گول راضی شود. با نتیجه ۱ بر ۰ هم زندگی ادامه دارد، اما عملکردی که ارائه دادیم سزاوار بود با یک برد ۱ بر ۰ پاداش بگیرد. با این حال باید این نتیجه را پذیرفت و برای شرایط فعلی ما هم بد نبود.

بیل: خوشحالم در بازگشتم گول زنی کردم

گرت بیل، ستاره خط حمله رئال مادرید، از گول زنی‌اش پس از بازگشت به میادین ابراز خوشحالی کرد. بیل حدود ۱ ماه و نیم از میادین به دور بود و ۸ بازی را به دلیل مصدومیت از ناحیه مچ از دست داد ولی شنبه شب در نیمه دوم به میدان آمد و موفق شد یک گول برای تیمش در برتری ۱-۰ مقابل سلتاویگو به ثمر برساند. او عنوان کرد که از بازگشت به میادین و گول زنی خوشحال است. ستاره ولزی گفت: گول زنی در بازگشت به میادین فوق‌العاده است. من ۴ روز با

گرت بیل، ستاره خط حمله رئال مادرید، از گول زنی‌اش پس از بازگشت به میادین ابراز خوشحالی کرد. بیل حدود ۱ ماه و نیم از میادین به دور بود و ۸ بازی را به دلیل مصدومیت از ناحیه مچ از دست داد ولی شنبه شب در نیمه دوم به میدان آمد و موفق شد یک گول برای تیمش در برتری ۱-۰ مقابل سلتاویگو به ثمر برساند. او عنوان کرد که از بازگشت به میادین و گول زنی خوشحال است. ستاره ولزی گفت: گول زنی در بازگشت به میادین فوق‌العاده است. من ۴ روز با

کوکلین: اگر اخراج نمی شدم،

تاتنهام را می بردیم

یک امتیاز از این دیدار خوب است؛ این نتیجه فوق‌العاده‌ای برای ماست. فکر می‌کنم اگر بازی ۱۱ به ۱۱ ادامه پیدا می‌کرد، می‌توانستیم بازی را ببریم زیرا خیلی خوب بازی می‌کردیم. کارت سرخ شرایط را تغییر داد. برای تیم، باشگاه و هواداران خیلی متأسفم. وقتی روی هری کین تکل زد، فکر کردم می‌توانم توپ را بگیرم. به همین دلیل تکل رفتم. به او برخورد کردم و داور کارت زرد دوم را داد. اما در نهایت، این یک امتیاز خوب است و امیدوارم امتیاز مهمی در راه قهرمانی باشد.

فرانسیس کوکلین، هافبک آرسنال، از هم‌تیمی‌هایش به دلیل اخراج شدن در دیدار مقابل تاتنهام عذرخواهی کرد. کوکلین در دقیقه ۵۵ دربی لندن، زمانی که تیمش با یک گول از حریف جلو بود، اخراج شد و این دیدار در نهایت با تساوی ۲-۲ به پایان رسید. کوکلین به خبرنگاران گفت: من واقعا گول دوم مان را ندیدم زیرا در رختکن بودم اما یک نفر آمد و گفت که گول دوم را زدیم. این لحظه آرامش بخشی برای من بود. نمی‌خواستم امروز شکست بخوریم زیرا فکر می‌کنم وقتی بازی ۰-۱ بود، فوق‌العاده کار می‌کردیم.

پیگرینی: برای ما هر دیدار فینال است

مانوئل پیگرینی، سرمربی منچستر سیتی، پس از پیروزی ۰-۴ تیمش مقابل استون ویلا، اعلام کرد اگر می‌خواهند امیدهای قهرمانی شان در لیگ برتر را زنده نگه دارند، باید هر دیدار پیش رو را به عنوان مهم‌ترین دیدار فصل ببینند.

سیتی در خانه در حالی استون ویلا را از پیش رو برداشت که در نیمه اول نتوانستند دروازه حریف را باز کنند اما در نیمه دوم ۴ بار به گول رسیدند و یک قدم به رقبای صدر جدول نزدیک‌تر شدند. پیگرینی به خبرنگاران گفت: همه تیم‌ها تا پایان فصل امتیاز از دست خواهند داد. از حالا به بعد فشارها بیشتر خواهد بود؛ بنابراین تجربه اهمیت زیادی پیدا

خیز بلند کریس رونالدو

برای آقای گولی

کریستیانو رونالدو با زدن ۴ گول به سلتا ویگو تعداد گول‌های خود در لالیگا را به ۲۷ رساند تا یک گول از سوارز ۲۶ گوله پیش بیافتد.

رونالدو که در اغلب هفته‌ها زیر سایه لوئیس سوارز و حتی نیمار قرار داشت، شنبه‌شب با زدن ۴ گول نشان داد که برای آقای گولی و تصاحب پنجمین کفش طلای خود عزمی جدی‌تر از همیشه دارد. مسی ۲۱ گوله نیز حالا ۵ گول با رونالدو اختلاف دارد. یکی از گول‌های رونالدو روی ضربه آزاد به ثمر رسید که اولین کاشته‌ای بود که فوق ستاره پرتگالی در این فصل تبدیل به گول می‌کرد. البته رونالدو با گول کردن ۱۹ ضربه کاشته در مقایسه با مسی (۱۶)، سه گول بیشتر به ثمر رسانده است.

بودجه ۱۰۰ میلیونی

لیورپول برای فصل بعد

روزنامه سان مدعی شد که باشگاه لیورپول قصد دارد بودجه‌ای ۱۰۰ میلیون پوندی برای فصل بعدش در اختیار یورگن کلوپ قرار دهد.

لیورپول در حال حاضر در رده‌ی نهم جدول قرار گرفته و قصد دارد با حضور سرمربی آلمانی روی نیمکتش به جمع تیم‌های بزرگ اروپایی بازگردد. از همین رو، مالکان باشگاه تصمیم گرفته‌اند بودجه‌ای ۱۰۰ میلیون پوندی در اختیار کلوپ دهند تا او گزینه‌های مورد نظرش را جذب کند. کلوپ مدت‌هاست به دنبال جذب یک دروازه‌بان مطمئن است و جک باتلند و فریزر فورستر، از گزینه‌های اصلی او هستند. همچنین با مصدومیت‌های متعدد بنتکه و استوریچ، احتمال جذب یک مهاجم دیگر و فروش یکی از این دو مهاجم جوان وجود دارد. لیورپول در پست هافبک دفاعی نیز مشکلاتی دارد که مسلماً کلوپ به فکر رفع آن خواهد بود.

رومینیگه: انتظار سه‌گانه از

بایرن نداریم

کارل هاینر رومینیگه، نایب رئیس باشگاه بایرن مونیخ عنوان کرد که انتظار کسب سه‌گانه را از تیمش ندارد.

بایرن مونیخ این هفته به مصاف دورتموند رفت که بازی با تساوی بدون گول به پایان رسید. شاگردان گواردیولا با ۵ امتیاز اختلاف نسبت به دورتموند در صدر قرار گرفته‌اند و با توجه به این‌که در هر سه جام چانس خوبی قرارند، صحبت از سه‌گانه مطرح شده است. حال رومینیگه این موضوع را به کل رد کرد. او گفت: سه‌گانه خیلی دور از دسترس و بعید است. باید در پایان فصل ببینیم چه جام‌هایی می‌بریم. گواردیولا و بایرن سه‌گانه را می‌خواهند. رومینیگه درباره رابطه‌اش با گواردیولا گفت: هر آن‌چه بین ماست دوستانه است. او ۴۵ سال سن دارد و می‌خواهد چیزهای جدید را تجربه کند ولی تا آن موقع امیدواریم یک یا دو جام با بایرن به دست آورد.

رکوردشکنی لوکاس واسکز

در رئال مادرید

ادامه روند رو به رشد دوندگی بازیکنان رئال زیر نظر زیدان همچنان ادامه دارد و این در بازی مقابل سلتا نیز قابل مشاهده بود.

رئال مادرید در بازی مقابل لوانته که چهارشنبه هفته گذشته برگزار شد، از لحاظ میزان دوندگی رکورد جدیدی در فصل جاری به ثبت رساند. رئالی‌ها مجموعاً ۱۰۹ کیلومتر دویدند که در این فصل سابقه نداشت. در بازی روز گذشته برابر سلتا نیز این مهم تکرار شد.

طبق آمار، لوکاس واسکز با ۱۲،۶ کیلومتر دوندگی، پرتلاش‌ترین بازیکن رئال در میدان بود. در این فصل هیچ بازیکن رئال نتوانسته به رکورد دوندگی لوکاس برسد. پس از او، کاسمیرو و کواچیچ با ۱۱،۶۷ و ۱۰،۴۸ کیلومتر دوندگی، پرتلاش‌تر از دیگر بازیکنان در زمین بودند. لوکاس همچنین با ۹ توپ‌گیری از این حیث نیز بهترین بازیکن رئال بود و بالاتر از راموس و دانیلو که هفت توپ‌گیری داشتند قرار گرفت. جالب‌تر این‌که لوکاس، کاسمیرو و کواچیچ، هر سه به دلیل مصدومان پرشمار رئال فرصت بازی پیدا کرده بودند.

مهاجم لیورپول:

خوشحالم به یونایتد نپیوستم

دیووک اوریجی، مهاجم لیورپول عنوان کرد که از تصمیم رد پیشنهاد منچستریونایتد پشیمان نیست و از پیوستن به لیورپول خوشحال است. اوریجی ۲۰ ساله سال ۲۰۱۴ از لیل به لیورپول پیوست و در ۱۵ سالگی، پیشنهاداتی از منچستریونایتد در اختیار داشت. حال در آستانه تقابل دو تیم در لیگ اروپا، او از این‌که پیشنهاد شیاطین سرخ را رد کرده و به لیورپول پیوسته، ابراز خوشحالی کرد. او گفت: این یک تصمیم قلبی بود. در آن موقع می‌خواستیم یک محصول آکادمی لیل باقی بمانم. ادن هازارد را دیده بودم که پیشرفت کرده بود و لیل بازیکنانی مثل ژروینیو و جوکول را در اختیار داشت بنابراین به نظرم فرصت

بهرترین بازیکنان‌شان به میدان می‌روند. حتی در بوندس لیگا و تیم بایرن مونیخ نیز چنین شرایطی صادق است و در دیگر لیگ‌های بزرگ دنیا و تیم‌های مدعی این لیگ‌ها، چنین مسئله‌ای دیده می‌شود. اما ما در لیگ فرانسه از حاشیه امنیتی بالایی برخوردار هستیم و می‌توانیم با تمرکز بیشتری روی رقابت‌های خود در لیگ قهرمانان اروپا کار کنیم. ما در فصل جاری چانس بیشتری داریم و نگاه جدی‌تری به فتح لیگ قهرمانان اروپا خواهیم داشت.

پی اس جی در دیدار برگشت مرحله یک هشتم نهایی لیگ قهرمانان در لندن به مصاف چلسی خواهد رفت.

بلان: چانس PSG

در CL بیشتر از همیشه است

سرمربی پاری سن ژرمن معتقد است حاشیه امنیت بالای این تیم در صدر جدول لیگ فرانسه، چانس آن‌ها را برای فتح لیگ قهرمانان افزایش می‌دهد. پی اس جی اختلافی ۲۲ امتیازی در صدر جدول با تیم دوم لیگ فرانسه ایجاد کرده و خیالش از بابت کسب عنوان قهرمانی کاملاً راحت است. لوران بلان، سرمربی پی اس جی، معتقد است این مساله چانس پاریس را برای فتح لیگ قهرمانان اروپا رد فصل جاری افزایش می‌دهد. بلان به خبرنگاران گفت: در

لیگ‌های دیگر هم‌چون انگلیس، تمامی تیم‌های مدعی بیش‌ترین تمرکز را روی لیگ دارند و هر هفته با بهترین ترکیب و

زیدان: هرگز نمی‌توانستم مثل رونالدو باشم

رئال مادرید شنبه‌شب به لطف ۴ گول رونالدو و گول‌های په په، بیل و خسه موفق شد ۱-۰ بر سلتا غلبه کرده و در آستانه بازی با رم روحیه مضاعفی پیدا کند.

رئال نیمه اول را با پیروزی ۰-۱ به رختکن رفت در حالی‌که رونالدو و برخی دیگر از بازیکنان رئال در این نیمه از سوی هواداران هو شدند.

زیدان در مورد متحول شدن تیمش در نیمه دوم گفت: به هر حال صحبت‌هایی در رختکن انجام شد ولی نیمه اول باید قبول کرد که سلتا بازی خوبی به نمایش گذاشت. می‌دانستیم که این تیم

نمی‌تواند در نیمه دوم با همان سبک ادامه دهد. فشار را از زمین سلتا شروع کردیم و با انگیزه بیشتری بازی را ادامه دادیم. با زدن گول‌های دوم و سوم کار برای ما راحت‌تر شد.

سوت‌ها علیه رونالدو: این هم جزئی از فوتبال است هرچند که این تنها رونالدو نبود که مورد اعتراض قرار

اما رییس جمهور می‌گوید که طالبان دو راه بیشتر ندارند: یا جنگ یا صلح. آقای غنی در بخشی از سخنان آموزش گفت که حکومت وحدت ملی هیچ تردیدی در صدور فرمان جنگ علیه طالبان مانند جنگ بغلان ندارد و برای آن هم اراده سیاسی، هم ظرفیت دفاع و حمایت بین‌المللی وجود دارد.

برنامه صلح حکومت دو بعد دارد

رییس جمهور غنی در مورد صلح گفت که برنامه صلح حکومت دو بعد دارد: «یکی آشتی با گروه طالبان و حزب اسلامی گلبدین حکمتیار و دیگری صلح با پاکستان.» به گفته‌ی او، هر کدام نیاز به اقدامات مشخصی دارد.

به گفته‌ی غنی، نکته اصلی در صلح با پاکستان این است که می‌خواهد دو کشور به‌عنوان دو کشور مستقل و برابر که به حاکمیت ملی یک دیگر احترام کامل دارند، به تفاهم کامل برسند.

پاکستان در جنگ و صلح افغانستان نقشه برجسته دارد. از همین‌رو مقام‌های افغانستان همواره تلاش دارند تا این کشور افغانستان را در کشاندن طالبان به میز مذاکره صلح همکاری کند.

پاکستان در حال حاضر عضو گروه هماهنگی چهارجانبه است. سرتاج عزیز، مشاور روابط خارجی نخست وزیر پاکستان اخیراً گفت که چون رهبری گروه طالبان به همراه خانواده‌های خود در پاکستان زندگی می‌کنند «به همین دلیل پاکستان می‌تواند بر آن‌ها فشار وارد کند و آن‌ها را به میز مذاکره بکشاند.»

از سویی هم، رییس جمهور غنی به‌عنوان گزارشی از کارکردهای امنیتی و دفاعی حکومت به اعضای شورای ملی گفت که در سال ۱۳۹۴ بیش از ۴۶ هزار سرباز جدید در ارتش استخدام و ۱۶۹۷ عملیات و ۴۰۸۱۷ مأموریت جنگی اجرا شده است. با این حال، او افزود که با اقدامات نظامی ممکن است که امنیت تامین شود، اما صلح در کشور برقرار نخواهد شد، چرا که تامین صلح نیاز به تامین عدالت و برابری دارد.

رییس جمهور: طالبان در یک آزمون تاریخی قرار دارند

نشده‌ای بین پاکستان و افغانستان» جریان دارد. غنی از گروه‌های القاعده و گروه داعش به‌عنوان دو عنصر دیگر جنگ جاری در کشور یاد کرد و از گروه‌های افراطی ازبکستانی، تاجیکستانی، چچنی و اویغوری به‌عنوان سومین عامل این جنگ نام برد. او افزود: «حالا سوال این است که آیا گروه‌های طالبان راه خود را با این شش گروه (ستیزه‌جویان خارجی) می‌توانند جدا کنند یا نه؟» سخنان رییس جمهور در حالی‌ست که گروه طالبان اخیراً اعلام کرد که در نشست گفت‌وگوهای مستقیم صلح که قرار است در روزهای آینده در پاکستان برگزار شود، نماینده نمی‌فرستد. طالبان بر شرطهایی که در نشست غیررسمی پگواش مطرح کرده بودند، تأکید کرده و هم‌چنان می‌گویند که دفتر سیاسی شان در قطر از آغاز مذاکرات صلح مطلع نیست.

اطلاعات روز: رییس جمهور غنی می‌گوید که طالبان در یک آزمون تاریخی قرار دارند و باید تصمیم بگیرند که صلح کرده و در کنار مردم شان می‌مانند یا به جنگ ادامه داده و در کنار مخالفان مردم و تروریستان خارجی می‌ایستند. رییس جمهور که دیروز در افتتاحیه سال ششم دور شانزدهم شورای ملی با حضور عبدالله عبدالله، رییس اجراییه، حامد کرزی، رییس جمهور پیشین و دیگر مقام‌های بلندپایه دولت سخن می‌گفت، افزود که طالبان باید «افغانیت خود را ثابت کنند» و بیایند با دولت بنشینند و این موضوع را مشخص کنند که راه خدمت به اسلام کدام است. غنی افزود که قانون اساسی در روند صلح معامله نخواهد شد. رییس جمهور هم‌چنان در بخشی از سخنان، پاکستان و ستیزه‌جویان خارجی را عوامل خارجی جنگ جاری افغانستان خوانده و از طالبان خواسته که حساب خود را با آن‌ها مشخص کنند. او افزود که «جنگ اعلام

تلفات سنگین طالبان در جریان پاکسازی دندغوری

اطلاعات روز: نیروهای دولتی در دندغوری ولایت بغلان می‌گویند که تمام روستاهای دندغوری از وجود طالبان پاکسازی شده و این گروه در جریان عملیات «خورشید ۲۰» تلفات سنگینی را متقبل شده‌اند.

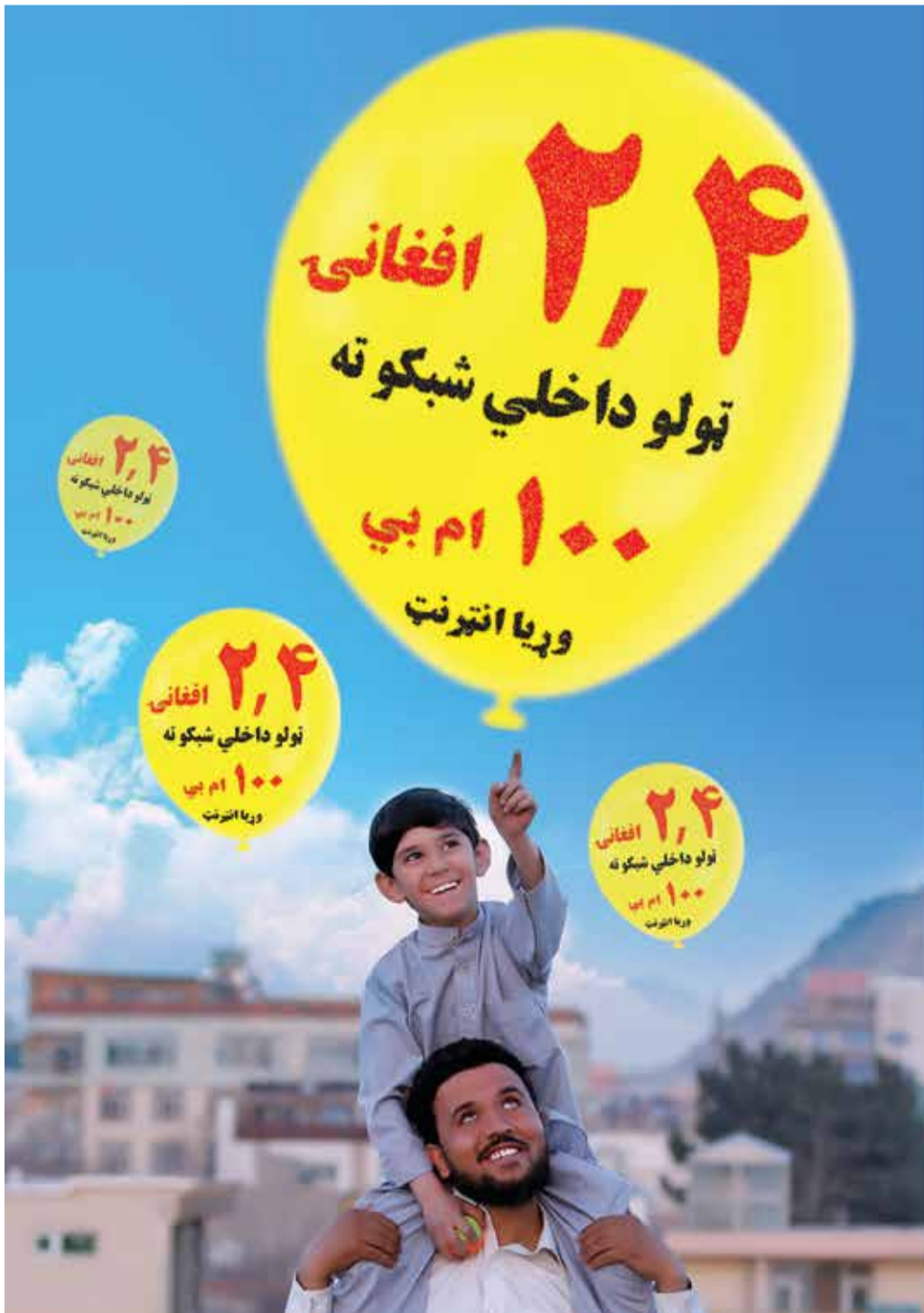
جنرال غلام‌فاروق احمدی، فرمانده لواء ۲ ارتش در بغلان به رسانه‌ها گفته است که در این عملیات، ۳۳۶ جنگ‌جوی طالب کشته شدند و ۲۵۸ تن دیگر آنان زخمی شده‌اند.

طالبان به مدت ۹ ماه دندغوری را در کنترل داشتند و اکنون آقای احمدی می‌گوید که تمامی تهدیدهای امنیتی در این منطقه از میان برداشته شده و ماشین جنگی طالبان از کار افتاده است.

به گزارش طلوع نیوز، مناطق عرب‌تپه، نیاز الله، درقد و افغان‌تپه، از مواضع مستحکم طالبان در دندغوری بوده که زیر اداره نیروهای دولتی درآمده است. فرمانده لواء ۲ ارتش گفته است که طالبان از این مواضع چندین روز با نیروهای دولتی جنگیدند؛ ۹ سرباز ارتش را کشتند، اما سرانجام شکست خوردند.

فرماندهان ارتش در این منطقه و باشندگان محل گفته‌اند که طالبان در جریان جنگ دندغوری از مکاتب، مساجد و خانه‌های مسکونی به‌عنوان سنگر در برابر نیروهای ارتش استفاده کرده‌اند.

دندغوری در بغلان از جمله مراکز راهبردی طالبان در شمال کشور می‌باشد. طالبان به دنبال امضای تفاهم‌نامه‌ی بزرگان محل با گلاب منگل، وزیر سرحدات، در دندغوری مستحکم‌ترین سنگرها را ساختند، در این منطقه مرکزهای آموزشی ایجاد کرده و به جلب و جذب افراد اقدام کرده بودند.

ام ټي ان آسان

نوی سیمکارت ټولو داخلي شبکو ته له یوې بیې او ۱۰۰ ام بی وریا انترنت سره

ام ټي ان آسان سیمکارت وپیری او د ټولو داخلي شبکو شمېرو ته دقیقه یوازې په ۲.۴ افغانی اړیکې ونیسی او له دې پرته ۵۰ افغانی وریا کرېډټ او ۱۰۰ ام بی انترنت لاس ته راوړی. همدا راز تاسو کولای شئ چې ټولو داخلي شمېرو ته هر لیکلی پیغام یوازې په ۱.۵ افغانی واستوی او له هر یو ام بی انترنت څخه د ۱ افغانی په بدل کې گټه واخلي.

ام ټي ان آسان ته د اوسنۍ بکسې بدلولو لپاره #۷۷۴* یوازې د ۱۵ افغانیو په بدل کې دایل کړئ.

د ۵۰ افغانیو وریا کرېډټ معلومولو لپاره #۷۸۹*۱ دایل کړئ.

د ۱۰۰ ام بی وریا انترنت معلومولو لپاره #۷۸۹*۴ دایل کړئ.

د لارښوونو لپاره له ۷۷۹ شمېرې سره اړیکه ونیسی.
د سیمکارت شبکو لپاره دې.
www.mtn.com.af | MTLAfghanistan | @MTNAF
Linked In MTH-Afghanistan | MTNAF

په هرځای کې له تاسو سره